

ŽELEZAR

JESENICE, 23. oktobra 1965
LETO VII

Poštnina plačana v gotovini
Številka 43

Morala in osebni dohodek

Iz vsakdanjega življenja vemo, da so v naši komuni na področju osebnih dohodkov pogosti primeri navzkrižja posameznikov s priznanimi moralnimi normami. Vzroki temu so različni; eni so zelo jasni, drugi pa rafinirano prikriti.

Osnova socialistične morale je nagrajevanje po delu. Zato predstavljajo visoki osebni dohodki, neskladni z vloženim delom, negativni moralni odklon. V sedanjem času je v naši komuni dovolj takih primerov (konkretnih primerov ne navajam, kajti vsak delovni človek jih lahko najde in pogleda v svojem kolektivu).

Taki primeri nas ne morejo pustiti ravnodušne in je skrajni čas, da se vprašamo — ali lahko to stanje normaliziramo, kako in s kakšnimi sredstvi?

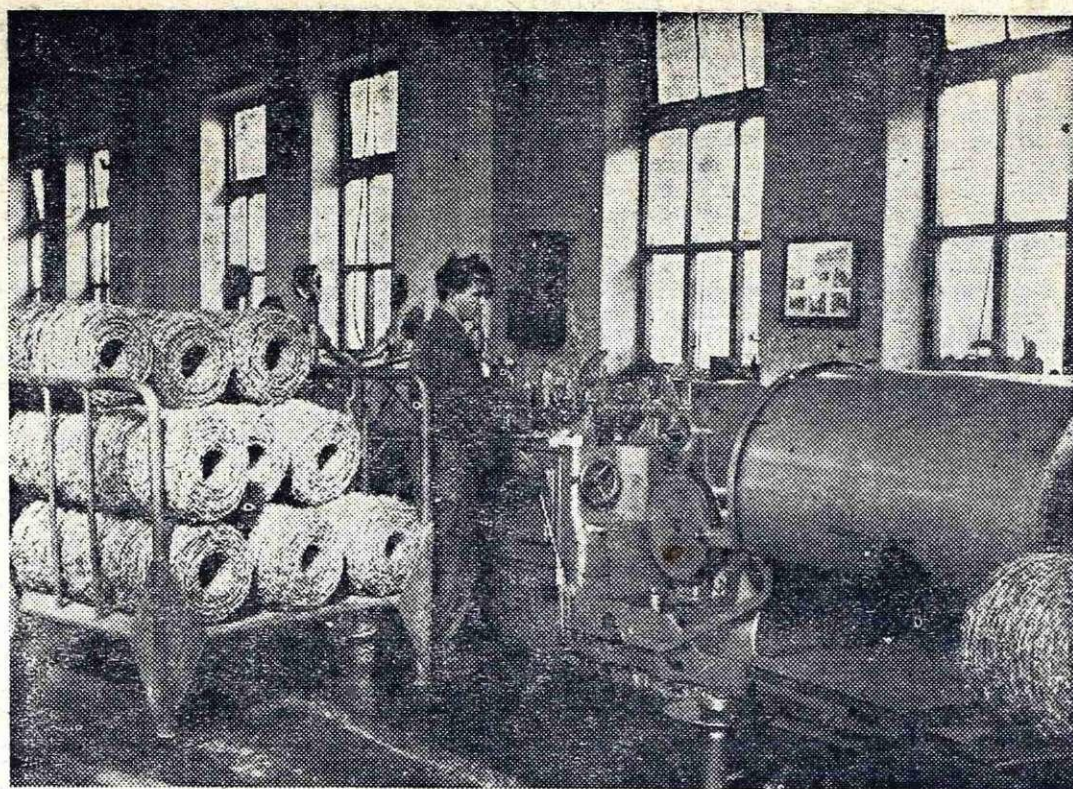
Sprejeli in priznali smo načelo nagrajevanja (delitve) po delu kot pravično in moralno. Samo, konkretni kriteriji za uporabo tega načela niso dani sami od sebe. Le-te išče in odreja vsak kolektiv zase. Zato je pravilno upoštevanje načela delitve po delu odvisno od samoupravne aktivnosti slehernega člana delovnega kolektiva.

Seveda, ves kolektiv ne more iskati in sistematizirati konkretnih kriterijev (osnove in merila) delitve, temveč to delo zaupa strokovnim komisijam. Predloge komisij pa obravnava in potrjuje ves kolektiv (oziroma samoupravni organi).

Pogostokrat je le-to zgolj formalno in nekritično, a nekritično in formalno sprejemanje predloženih kriterijev delitve je osnova in vzrok negativnim odklonom posameznikov. S takim načinom dela omogočamo obstoj subjektivno postavljenih in preživelih kriterijev delitve.

Pogost pojav odstopanj med osebnimi dohodki in vloženim delom tako v gospodarstvu kot v družbenih službah je dokaz, da smo si delovni ljudje v naši komuni premalo prizadevali za uveljavljanje načela delitve po delu, da še vedno dopuščamo preživela merila za vrednotenje dela.

Žare Klincov

Izdelovanje bodeče žice v žebljarni

Akcijski program in njegovo uresničevanje

V 33. številki »Železarja« z dne 14. avgusta 1965 je bil objavljen akcijski program, ki ga je sprejel delavski svet železarne z namenom, da z vrsto ukrepov izboljšamo gospodarjenje v podjetju. Komisija, ki je bila imenovana z namenom, da zasleduje uresničevanje programa, je prve dni oktobra posredovala upravnemu odboru podjetja poročilo o dosedanjih uspehih v delovnih enotah. Iz tega poročila posredujemo najbolj vidne ukrepe in uspehe v delovnih enotah:

TALILNICE

Na plavžu so uresničili nalogo in uvedli dodatno kurjenje z mazutom. Mazut dodajajo v obe peči, le s to razliko, da je pri eni peči naprava opremljena s potrebnimi instrumenti in avtomatikom, pri drugi peči pa je provizorična naprava, ker

instrumentov še nismo uvozili.

Rezultati obratovanja plavžev v septembru opravičujejo to racionalizacijo, saj so znižali porabo koksa, ki je znašala v prvem polletju letos 1037 kg na tono grodlja, v septembru pa 886 kg koksa na tono grodlja. Prihranili so torej 151 kg koksa na

tono, pri tem pa moramo seveda računati na porabo mazuta, ki je znašala 41 kg na tono, kar nekoliko zmanjša prihranek koksa, tako da znaša čisti prihranek blizu 100 kg koksa na tono grodlja. Proizvodnja grodlja znaša v septembru 10.737 ton in če je prihranek koksa 100 kg na tono, potem so na plavžu prihranili v septembru, v primerjavi s prvim polletjem, 1037,7 ton koksa, ali blizu 40 milijonov dinarjev. Poleg tega so na plavžu izboljšali delo tudi v aglomeraciji. To jim je omogočilo izboljšati izplen od 39,49 % na 41,67 %, kar pomeni prihranek blizu 14 milijonov dinarjev.

Priporočiti moram, da je k mnogo boljšemu poslovanju plavžev prispevala tudi boljša kvaliteta železne rude in koksa.

Eden glavnih ukrepov v martinarni je usmerjen na znižanje porabe energije pri proizvodnji jekla. Akcijski program zadoljuje kolektiv martinarne, da zniža porabo energije na tono proizvedenega jekla za 600 dinarjev. V avgustu so dosegli znižanje 437,17 din na tono, v septembru pa 455,83 din na tono. V septembru so tako prihranili 11.600.000 dinarjev.

Druga naloga martinarnarjev je, da z boljšim delom znižajo porabo ferolegur na tono jekla. V septembru znaša prihranek 1000 din na tono ali skupno 25.500.000 dinarjev.

Po akcijskem programu morajo martinarni znižati odstotek nezaželenih šarž. Pri tem so sicer napredovali, vendar še niso dosegli zaželenih uspehov.

Da bi odpravili površinske napake in s tem omogočili boljši izplen v valjarnah, so

(Dalje na 2. strani)

Ob požarno - varnostnem tednu v oktobru

Prihodnji teden, od 24. do 31. oktobra, bo v naši državi spet vsakoletni požarnovarnostni teden. Ob tej priložnosti ne nameravamo govoriti o uspehih gasilske službe, pač pa želimo naše občane opomniti in opozoriti na neljube posledice in velike škode, ki jih povzročajo požari, predvsem zaradi nerazumljive in že skoraj nečloveške brezbrčnosti in malomarnosti ljudi, ki jih povzroče, oziroma pravočasno ne preprečijo ali pravočasno ne prijavijo gasilski službi.

Opozarjamo vse družbene organizacije in vse tiste, ki so dolžni moralno in materialno podpirati požarno varnostno službo, da so nekatera naša prostovoljna gasilska društva brez potrebnega gasilskega orodja, opreme in sredstev za gašenje — skoraj bi lahko rekli brez zadostne količine bencina in cevi, da bi lahko uspešno gasili požare.

Nikjer ni denarja, da bi za prostovoljna gasilska društva nabavili vsaj najnujnejše orodje, ki bi ga gasilci lahko uporabljali ob poplavih, drsenju zemeljskih plasti in ostalih elementarnih nesrečah.

Ob tej priliki ponovno opozarjamo kot že nešteto krat, da je treba funkcionalno urediti tudi mestno kanalizacijo na Jesenicah, kar je dolžnost komunale in ne gasilskih društev, ki so dolžna pomagati le v sili.

Opominjamo, naj se ljudje ne obračajo na gasilska društva s prošnjami, naj jim posodijo gasilske vrvi,

lestve, brizgalne in cevi, ki bi jih potrebovali za gašenje apna, pri gradnji stanovanjskih hiš itd. Že itak nezadostno orodje bi še hitreje uničili. Gasilci moramo imeti v svojih orodjarnah orodje v stalni pripravljenosti in ga v druge namene kot za požarno varnost ne moremo in ne smemo uporabljati. Nastali požar namreč nima naprej določenega časa.

Prav je, da se v tem tednu spomnimo tudi hudih potresov v Skopju, Makarski in Litiji, da se spomnimo narasle Drave, Save, Mure, Donave in drugih rek ter poplav v Zagrebu, Celju, Mariboru in Pomurju.

Ne pozabimo pa se istočasno spomniti tudi prebivalstva, ki ga je strašna nesreča doletela, in velike škode, ki so jo s prestopom bregov povzročile podivjane in ne povsem regulirane reke. Če primerjamo stroške, ki so bili potrebni za regulacijo in utrditev rečnih nasipov sedaj, ali če bi te imeli urejene že prej, je približno razmerje 1:20.

Kdo nam lahko zagotovi, da se nam na Gorenjskem kaj takega ne bo pripetilo.

Zato ob koncu prošimo vse občane, da s povečano disciplino, z večjo zavestjo in večjim občutkom odgovornosti skrbijo za naše družbeno premoženje ter ravnajo z njim prav tako kot s svojo lastnino. To pa naj seveda velja vselej in povsod in ne le v požarno-varnostnem tednu.

Gregor Novak

Akcijski program in njegovo uresničevanje

(Nadaljevanje s 1. strani)
 uvedli pri vlivanju nekaterih
 kvalitet accutherm prašek.
 Rezultati so pozitivni.

Na elektropeči posvečajo
 glavno skrb novi ASEA peči,
 da bi čimprej dosegli nor-
 malno proizvodnjo. V livni
 jami so uvedli dosledno upo-
 rabo accutherm praška po
 vseh potrebnih predpisih. V
 obratu so podvzeli še druge
 ukrepe, ki naj pripomorejo
 k normalizaciji dela.

V delovni enoti livarne so
 se obvezali, da bodo pove-
 čali proizvodnjo kokila in s
 tem prispevali k rešitvi kri-
 ze, v kateri je jeklarna za-
 radi stalnega pomanjkanja
 kokila. To svojo obvezo livar-
 na že uresničuje.

V šamotarni so usmerili
 svoje delo predvsem v dve
 smeri:

- izboljšati kvaliteto ope-
 ke pri nižjih stroških proiz-
 vodnje z večjo uporabo od-
 padne opeke;

- modernizirati notranji
 transport s tem, da so začeli
 uvajati palete.

V septembru so v šamotar-
 ni izboljšali izplen in pove-
 čali storilnost, medtem ko je
 poraba plina porasla nad
 planirano količino in doseže-
 ne rezultate v avgustu.

VALJARNE

Akcijski program zadoljuje
 obrate valjarn predvsem za
 izboljšanje izplena, znižanje
 izmečka zaradi valjarniških
 napak in za znižanje porabe
 energije.

Analiza poslovanja valjarn
 kot celote v septembru nam
 ne nudi pozitivne slike. Na
 vseh štirih področjih, ki jih
 je delavski svet podjetja
 vnesel v akcijski program,
 so rezultati v septembru v
 primerjavi s prvim polletjem
 slabši. Torej v valjarnah
 niso znižali odsotnost za
 2 %, izboljšali izplena za 1 %,
 povečali produktivnost za
 5 % in znižali stroškov. Prvi
 grobi rezultati obračuna ka-
 žejo celo na zvišanje stro-
 škov. Toda kljub navedene-
 mu stanju za vse valjarne
 so v posameznih obratih do-
 segli boljše rezultate. Tako
 so znižali odsotnost v pro-
 filnih valjarnah, jeklovleku,
 strugarni valjev; izboljšali
 izplen na težki progi, v va-
 ljarni debele pločevine za
 2,4 % in v jeklovleku za
 1,7 %. Produktivnost je v
 vseh obratih nižja, pri ener-
 giji pa beležijo prihranek v
 profilnih valjarnah in va-
 ljarni tanke pločevine.

V valjarnah so izpolnili še
 naslednje naloge:

- ponovno so uvedli tret-
 jo izmeno v pocinkovalnici;
- uvedli so kurjenje z
 mazutom na ogrevni peči v
 žični valjarni;

- ponovno so uvedli fle-
 manje bram v valjarni 2400;
- uvedli so strožje zasle-
 dovanje izplena po posamez-
 nih šaržah in kvaliteta;

- na lahki progi so delav-
 ce ponovno razvrstili in s
 tem zagotovili delavce za čis-
 tilnico;

- uvedli so prevzem dela
 na dnih na delovnem mestu.

PREDELOVALNI OBRATI

Za hladno valjarno in ži-
 čarno velja predvsem ugotov-
 itev, da preusmerjajo pro-
 izvodnjo na bolj produktiv-
 ne stroje. Delovna skupina,
 ki je zadolžena, da aktivno
 rešuje probleme v žičarni, je
 dosegla že vidne uspehe.
 Lepe uspehe so dosegli pri
 izboljšanju stanja v lužilnici,
 saj se je proizvodnja pove-
 čala.

Da bi odpravili zamenjave,
 so začeli urejevati evidenco
 ter preuredili sistem skladi-
 ščenja vložka.

V cevarni posvečajo glavno
 pozornost poleg izpolnjeva-
 nja izvoznih nalog predvsem
 osvajanju novih vlečnih pro-
 filov za prihodnjo proizvod-
 njo v okviru valjarn Bela.

V žebeljarni rešujejo pro-
 bleme pri pakiranju žičnikov
 ter uvajanju palet in priča-
 kujejo znižanje stroškov. V
 avgustu in septembru so pri
 tem že prihranili okrog 400
 tisoč dinarjev. Se večje zni-
 žanje stroškov pričakujejo
 pri embalaranju bodoče žice
 (okrog 1.800.000 dinarjev).

Kolektiv elektrodne ob-
 rata je posvetil pozornost
 zmanjšanju izmečka pri
 oplasčenih elektrodah in v
 septembru prihranil 340 ti-

nih peči v valjarnah in po-
 vezano s tem pri obratova-
 nju plinskih generatorjev.
 Pri tem so v septembru pri-
 hrani 3.422.000 dinarjev. Za-
 nimiva je ugotovitev, da sta
 tudi red in disciplina delav-
 cev, ki opravljajo ogrevne
 peči v valjarnah, večja.

Drugi del aktivnosti so ti
 obrati usmerili na probleme
 v lastnih obratih in prav ta-
 ko zabeležili pozitivne rezul-
 tate. Samo v obratu toplotna
 energija so prihranili blizu
 2.100.000 dinarjev na gorivih.

Za vzdrževalne obrate ni-
 mam nobenih številčnih po-
 datkov, iz katerih bi bili raz-
 vidni njihovi rezultati dela v
 septembru. Navedem naj le,
 da so svoje ukrepe usmerili
 v smotrnejše izkoriščanje de-
 lovne časa, odpravo za-
 ostankov pri delovnih nalo-
 gah in pravočasno pripravo
 dela.

Za promet in transport je
 zanimivo, da proizvodni
 obrati, zlasti martinarna,
 ugotavljajo večji red, poseb-
 no pa pravočasno posluževa-
 nje. Takih pozitivnih rezul-
 tatov pri urejanju notranjih
 problemov v okviru prometa
 in transporta pa ni na pod-
 ročju stojnin. V septembru
 smo plačali 25.262.000 dinar-

jev stojnin, v ostalih mesecih
 pa le 4 do 9 milijonov, razen
 v januarju, ko smo plačali
 30.600.000 dinarjev. Za tako
 velik porast stojnin ne sme-
 mo kriviti samo prometa in
 transporta, krivdo nosijo
 prav gotovo tudi drugi obra-
 ti in zlasti službe. V trenut-
 ku, ko v podjetju iščemo vse
 možnosti, da bi znižali stro-
 ške proizvodnje, bodo mora-
 le službe, ki s svojim delom
 lahko največ vplivajo na gi-
 banje stojnin, začeti bolj res-
 no obravnavati to vprašanje
 in predvideti ukrepe, s ka-
 terimi bi stanje normalizi-
 rali.

Na področju delovanja
 služb so bile opravljene pred-
 vsem naslednje naloge:

Sestavljen je bil predlog
 sistema premiranja prihran-
 kov, sestavljene so bile kal-
 kulacije za niz izdelkov, od
 jekla do končnih izdelkov.
 Popravljen je minimalne
 količine, v programu proiz-
 vodnje pa je še večji pouda-
 rek na zahtevnejših kvalite-
 tah. Izdelan je predlog nor-
 mativa surovin. Poostreni so
 ukrepi o delovni varnosti —
 imenovane so skupine, ki
 analizirajo stanje električnih
 in plinskih naprav. V obdelavi
 je analiza oseb, ki pogo-

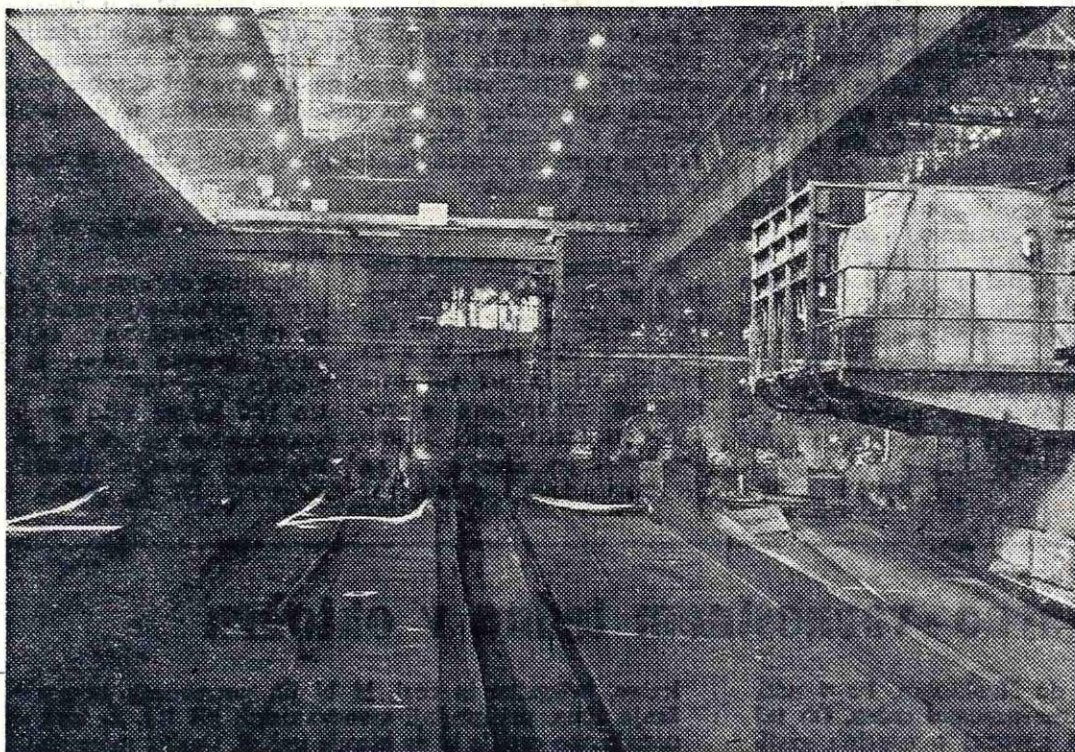
sto in dalj časa bolujejo.
 Posebno poostreni so ukrepi
 proti neupravičenim izostan-
 kom. Da bi odpravili nered
 in ogromno izgubo časa v
 kantinah, so podvzete mere
 za ureditev poslovanja kan-
 tin.

Komisija za spremljanje
 akcijskega programa ugotav-
 lja, da so v večini delovnih
 enot sprejeli več ukrepov z
 namenom, da izboljšajo iz-
 koriščanje delovnega časa,
 zlasti reden prihod na delo in
 odhod z dela in menjavanje
 izmen na delovnem mestu.
 Sicer povečini pomenijo
 ukrepi, ki so jih delovne eno-
 te predvidele v svojih akcijs-
 kih programih, le uvedbo
 normalnega reda pri delu, to
 kar je drugje samo po sebi
 razumljivo. Komisija meni,
 da bomo morali v podjetju
 vsi izboljšati odnos do dela,
 povečati osebno odgovornost,
 zlasti pa odpraviti našo staro
 bolezen — to je neprizade-
 tost, ki se odraža v našem
 odnosu do napak, pomanj-
 kljivosti, površnega in nepravo-
 časnega izpolnjevanja na-
 log.

Če bomo hoteli uresničiti
 akcijski program in tako
 z boljšim gospodarjenjem
 ustvariti dodatna sredstva za
 povečanje osebnih dohodkov,
 potem bo moral vsak član
 naše delovne skupnosti pri
 svojem vsakdanjem delu pri-
 spevati k uresničevanju na-
 log akcijskega programa. Po-
 udarim naj ugotovitev komi-
 sije, da doseženi rezultati v
 zadnjih dveh mesecih kažejo
 da je ogromna večina kolekti-
 va sprejela poziv delavskega
 sveta podjetja in prispeva
 k uresničevanju sklepov. Le
 tu pa tam imamo posamez-
 nike in manjše skupinice, ki
 nočejo razumeti, da si le z
 boljšim delom lahko izbolj-
 šujemo vsakdanje življenje.
 Običajno se taki posamezni
 primeri prej ali slej znajde-
 jo pred disciplinskimi orga-
 ni ali celo pred delavskimi
 sveti delovnih enot, ko mora-
 jo ukrepati zaradi nediscipli-
 ne ali slabega odnosa do de-
 la.

Na zadnjem zasedanju je
 delavski svet železarne izklju-
 čil iz naše srede tri člane za-
 radi slabega odnosa do dela.

Dante Jasnič

Motiv iz žične valjarne

soč dinarjev ter zmanjšanju
 odpadka pri elektrodni masi.
 Delajo poskuse, da bi za-
 menjali drage uvožene suro-
 vine s cenejšimi.

STROJNO-ENERGETSKI OBRATI

Obrati energije so svoje
 ukrepe usmerili v dve sme-
 ri in sicer:

Del aktivnosti so prenesli
 v proizvodne obrate, kjer
 skupaj z operativnim kadrom
 obratov podvzemajo ukrepe
 za zmanjšanje porabe energije.
 Pozitivne rezultate so za-
 beležili predvsem pri uvaja-
 nju dodatnega kurjenja z
 mazutom na plavžih, preure-
 ditvi kurjenja ogrevne peči
 v žični valjarni, spremenje-
 nam načinu kurjenja ogrev-

Nekaj podatkov o zaposlitvi

S kadrovskega sektorja smo
 te dni prejeli podatke o za-
 poslitvi članov našega kolekti-
 viva, ki jih v skrajšani obliki
 objavljamo.

Samo na dopoldanski izme-
 ni je v naši železarni zapos-
 lenih 1.490 delavcev in 789
 uslužbencev. Največ delavcev
 dela dopoldne v vzdrževalnih
 obratih in sicer 626, v talil-
 nicah 263, v upravnih službah
 171, v predelovalnih obratih
 142 in v valjarnah 97. Pri
 uslužbencih so na prvem me-
 stu upravne službe s 520

uslužbenci na dopoldanski iz-
 meni, sledijo vzdrževalni o-
 brati z 72, valjarne — 59, ta-
 lilnice — 41, predelovalni —
 34 in GEŽ 26. Malokdo v na-
 ši železarni ve, da dva sode-
 laveca delata samo ponoči,
 eden v livarni, drugi pa v
 gostinski enoti »Železar«. V
 železarni imamo 1120 delav-
 cev in 84 uslužbencev, ki de-
 lajo na dve izmeni, to je na
 dopoldanski in popoldanski
 izmeni. Največ naših sode-
 lavcev pa dela na tri izmene
 in sicer 3320 delavcev in 61
 uslužbencev. Na prvem mestu

so valjarne, kjer je zaposle-
 nih v treh izmenah 1158 de-
 lavcev in trije uslužbenci, v
 talilnicah dela 814 delavcev in
 3 uslužbenci, v predelovalnih
 obratih 528 delavcev, v vzdr-
 ževalnih obratih 463 delavcev,
 v upravnih službah 142 de-
 lavcev, v energetskih obratih
 pa 159 delavcev. Na vseh treh
 izmenah je zaposlenih največ
 delavcev v profilnih valjar-
 nah na Javorniku 453, v mar-
 tinarni 442, v hladni valjarni
 — žičarni 331 in na prometu
 220.

- or

Za izboljševalni predlog 20.000 dinarjev nagrade

Med najbolj prizadevnimi in uspešnimi avtorji malih izboljšav je tudi električar Franc Zupančič iz vzdrževalnih obratov na Javorniku.

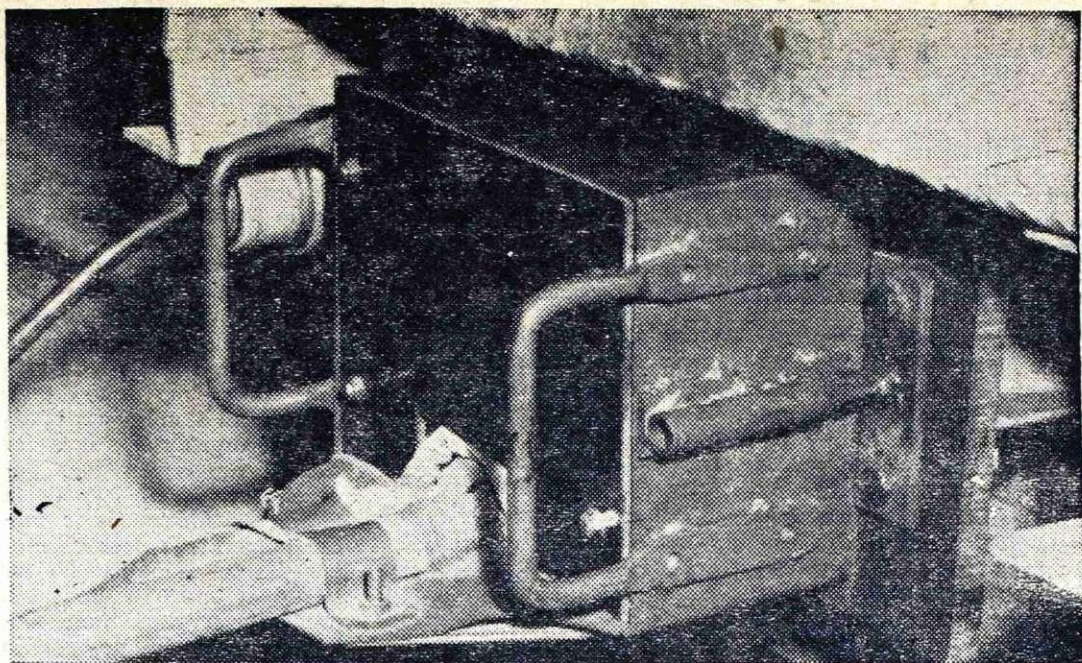
V obratu Javornik I so imeli vzdrževalci veliko skrb in dovolj dela pri zvonasti peči. Vložek je treba v peči stalno ogrevati pod predpisanimi temperaturami, vsaka prekinitev električnega toka pa je lahko negativno vplivala na strukturo vložnega materiala, na znižanje izplena ter na poslabšanje kvalitete izdelka. Vsaka okvara na dovodih električne energije je lahko povzročila precejšnjo materialno škodo. Zaradi tega je razumljivo, da je vzdrževanje električnih naprav pri tej peči zelo pomembno, še posebej zato, ker v tej peči žarijo visokokvalitetna jekla. Zaradi močno dotrajanih napajalnih vodov so imeli večkrat izpade električne energije. Tov. Zupančič je po več letih opazovanja ter s prizadevnostjo začel reševati problem. Ugotovil je, da so električni napajalni priključki nepravilno dimenzionirani, njihova konstrukcija pa tudi nepravilna. Na osnovi svojih ugotovitev je tov. Zupančič problem odlično rešil in na lastno pobudo izdelal novo, močnejše dimenzionirano vtično pušo in vtičak, ki sta v vsakem pogledu upravičila svojo funkcijo. Že pri poizkusnem obratovanju se je pokazalo, da je avtorjeva izvedba odlična. Med dvestoletnim obratovanjem na novi žarilni peči z novimi vtičaki in vtičnimi pušami niso imeli okvar, zastojev in izpadov električnega toka, proces žarjenja pa poteka nemoteno. Strokovnjaki in izvedenci so se o Zupančičevi izboljšavi izrazili zelo pohvalno. Zupančičeva nova izvedba tropskih

puš in in vtičev pomeni veliko pridobitev za naše valjarne in sploh vzdrževalce. Njegovo izvedbo priporočamo tudi za druge žarilne peči.

Novatorju Zupančiču naj sledijo še ostali električarji in vzdrževalci ter s svojimi izvedbami preprečujejo okvare, ki povzročajo zastoje in izpad kvalitete proizvodnje.

Na osnovi tehničnega poročila avtorja ter ohcen in priporočil merodajnih strokovnjakov in izvedencev je bila avtorju priznana za njegovo originalno in koristno izvedbo enkratna pavšalna odškodnina v višini 20.000 dinarjev.

Žuro

Izboljšava, ki jo je predlagal električar Zupančič

O dosedanjem delu DSIT

Društvo strojnih inženirjev in tehnikov združuje v svojih vrstah 83 članov, inženirjev, tehnikov in mojstrov iz jeseniške občine, v glavnem člane kolektiva jeseniške železarne. Naloga društva je, da te ljudi strokovno dviga in da jih medsebojno zbližuje. V ta namen si je odbor DSIT zadal na letošnjem občnem zboru obširen delovni program, s katerim upa, da bo poživil predvsem notranje življenje društva. Že ves čas do sedaj je bil namreč med glavnimi problemi društva premajhna zainteresiranost članov DSIT za delo društva. Zaradi tega ne more društvo odigrati vloge, ki bi jo v resnici moralo.

Glavne točke letošnjega programa DSIT so:

1. Zasledovanje rekonstrukcije ZJ.
2. Aktivno sodelovanje pri organizaciji tehničnega sektorja ZJ.
3. Strokovni dvig članstva.
4. Zbliževanje članstva.

Zasledovanje novih gradenj v Železarni Jesenice je odbor DSIT organiziral v obliki občasnih obhodov valjarn na Belškem polju. Do sedaj sta bila organizirana dva ogleda valjarn, naslednji četrtek, 28. oktobra, pa bo ogled jeklovleka, ki že poizkusno obratuje. Vodijo nas vedno člani

društva, ki so pri montaži aktivno sodelovali. Na ta način so naši člani seznanjeni s potekom del na Belškem polju in tudi s problemi, ki so nastali med gradnjo.

Ogled novega jeklovleka

Vse člane DSIT vabimo na ogled novega jeklovleka, ki bo v četrtek, dne 28. oktobra, ob 16. uri. Zbirališče je pri glavnem vhodu na Belškem polju. Odbor DSIT

V zvezi z rekonstrukcijo Železarne Jesenice smo imeli

tudi predavanja o novi 60-tonski ASEA električni peči. Predavala sta strokovnjaka iz švedske tovarne ASEA, ki sta vodila montažna dela na tej peči. Vse te akcije so bile dobro obiskane in so svoj namen dosegle.

Imeli smo tudi že prvo predavanje iz ciklusa o reorganizaciji vzdrževanja. Predavatelj inž. Miro Noč nam je obrazložil novo shemo vzdrževanja. Omejil se je v glavnem na makro strukturo, medtem ko bo mikro strukturo vzdrževanja obravnavali na enem

tudi razumljivo, saj je solidno vzdrževanje porok za nemoten potek proizvodnje.

V okviru strokovnega dviga članstva smo imeli do sedaj dve ekskurziji in eno predavanje. Predaval je inž. Čížman o vlogi strojnika v metalurgiji, v okviru ekskurzij pa smo si ogledali tovarno »Sava« v Kranju in Rudnik živega srebra v Idriji. Obe ekskurziji smo organizirali z lastnimi prevoznimi sredstvi. Vsake se je udeležilo okoli 20 članov, ki so bili z organizacijo in samo ekskurzijo izredno zadovoljni. Izrazili so željo, da bi bilo takih ekskurzij še več.

Po obsegu najširša je bila ekskurzija na Dunaj. Udeležilo se je 34 članov, od tega 15 članov DSIT, ostali pa so bili člani drugih strokovnih združenj. Ekskurzija je trajala dva dni. Namen ekskurzije je bil ogled Dunaja, tehničnega muzeja in medsebojno zbliževanje med člani. Tudi ta ekskurzija je popolnoma uspela v splošno zadovoljstvo vseh udeležencev in organizatorja. Vse te akcije in njihov uspeh so porok, da si je novo vodstvo DSIT izbralo pravilno pot za ponovno uveljavitev društva, tako med članstvom kot tudi navzven.

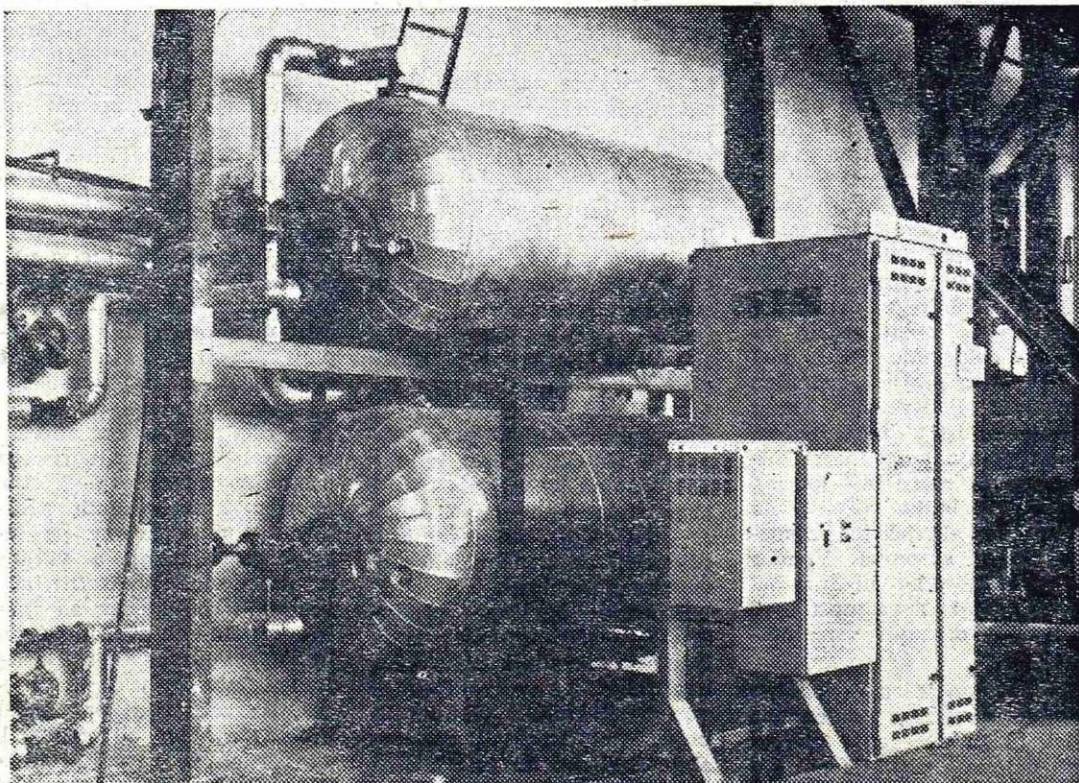
inž. Jurij Mogilnicki

Počitniški dom na Srednjem vrhu spet odprt

Počitniški dom na Srednjem vrhu nad Martuljkom, ki ga je do sedaj upravljala Počitniška zveza Slovenije oziroma Jugoslavije, je prevzela v letošnjem letu Občinska počitniška zveza. Skrajno zanemarjen dom so morali zapreti in ga očistiti, urediti in delno obnoviti. Dela so zaključena in bodo dom v sredo izročili namenu.

Počitniški dom na Srednjem vrhu, ki leži na izredno lepi točki nad Martuljkom, od ko-

der je čudovit pogled na Spiki in krasen razgled po zgornjesavski dolini ter okoliških gorah, bo sprejemal v prihodnje poleg ferijalcev tudi izletnike in turiste, ker bo odprtega tipa. Občinska počitniška zveza, ki je dom preuredila, jamči za solidno in ceneno pogostitev vseh obiskovalcev. Dom bo v prihodnje še bolj obiskan, saj je iz Martuljka na Srednji vrh že speljana nova cesta, ki je prevozna za vsa vozila.

Iz novega jeklovleka na Belškem polju

Delavski svet sprejel akcijski program

Pred kratkim je imel delavski svet žebjarne 20. redno sejo, na kateri so najprej pregledali izpolnitev plana za september in potrdili proizvodni načrt za oktober. Razen tega so tudi obširno razpravljali o problematiki osebnih dohodkov, nato pa sprejeli dopolnila k akcijskemu programu.

Z rezultati dela za september je člane delavskega sveta seznanil obratovodja in povedal, da plana v septembru niso v celoti izpolnili. V čistilnici so imeli zastoj zaradi pregorelih motorjev, tako da žičniki niso bili pravočasno dostavljeni v adjustažo. Obravnavali so tudi storilnost prve žebljarske skupine, ki v septembru ni dobro delala. Iz poročila je bilo razvidno, da je bila proizvodnja v tej skupini 35 kg na uro in stroj, zato so bili tudi njihovi osebni dohodki precej nižji. Omenjeni izpad proizvodnje pa je delno vplival tudi na ostale oddelke in je zaradi tega razumljivo negotovanje. Imenovali so posebno komisijo, ki bo ugotovila vzroke za slabo delo te skupine in na prihodnji seji o tem poročala.

Prav tako niso zadovoljni s prizadevanjem dveh izdelovalcev bodeče žice, ker dosežeta le normo in nista pokazala pravega zanimanja, da bi proizvodnjo izenačila z ostalimi izdelovalci bodeče žice. V kolikor ne bosta spremenila svojega odnosa do proizvodnje in dela na strojih, bodo predlagali obratovodstvu, da jih premesti na druga delovna mesta.

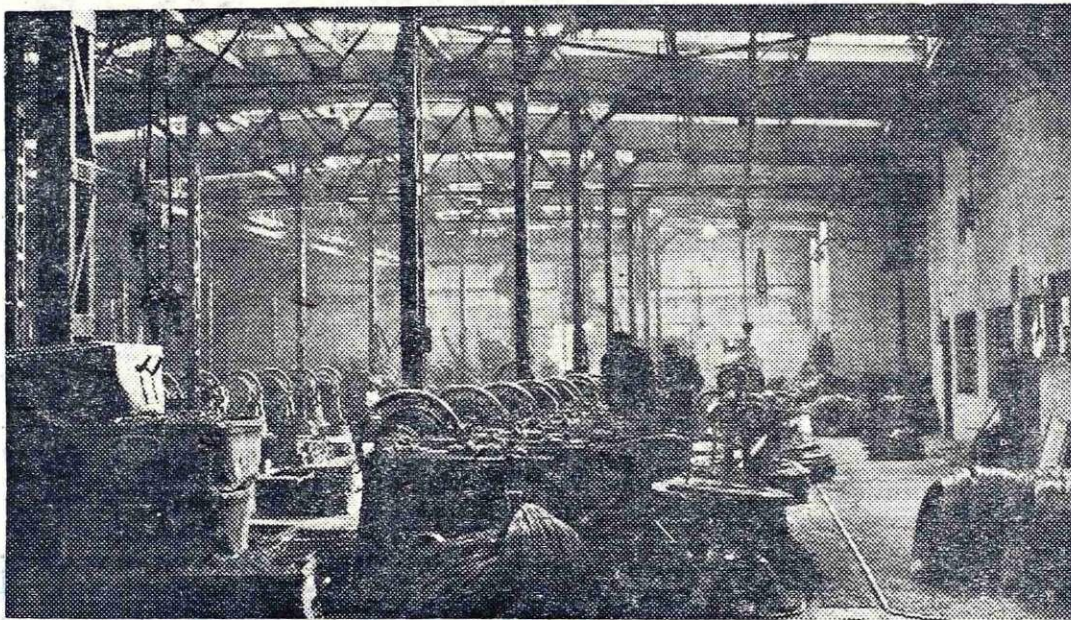
Obširneje so obravnavali tudi problematiko osebnih dohodkov in sklenili, da je treba razliko za julij in avgust obračunati posebej. Ob-

račun za september je treba napraviti s cenikom po 1.041 dinarjev na obračunsko tono. Glede posojila pa so bili mnemja, da bodo v zadnjem četrtletju rezervirali sredstva tako, da bi delno vrnili, drugi del posojila pa odplačali v prihodnjem letu.

Akcijski program, o katerem so najdlje razpravljali, je zelo obširen. Težišče programa je na povečanju produktivnosti in izplena, znižanju odsotnosti in skrbi za čim večji prihranek. Razen tega je treba izboljšati in

poceniti kvaliteto embalažiranja in izvesti paletizacijo, izboljšati kvaliteto žičnikov in do kraja izvesti reorganizacijo obrata. Predlagali so tudi, da na vseh delovnih mestih uvedejo merila, tako da bodo lahko stimulativno razdeljevali osebne dohodke. V vzdrževalni skupini naj bi izboljšali organizacijo dela ter izdelali program rednih popravil ter uvedli izkustvena merila — norme. Glede malice nameravajo določiti enoten čas za dopoldansko izmeno ter zaostri vprašanje predčasnega zapuščanja delovnih mest in postopanja pred vratarjem.

Ob zaključku seje so obravnavali še nekatera druga tekoča vprašanja.

V žebljarni imajo obširen akcijski program

prejeli smo...

Samopostrežni pulti

Na 10. redni seji UO je bilo sklenjeno, da bomo v kantinah (delilnicah toplega obroka) postopoma uvedli samopostrežne pulte namesto sedanjih miz in stolov. Mnogi člani kolektiva smatrajo tak ukrep za neprimeren, kajti delavci, ki vso dno delajo stoje, naj bi imeli vsaj pri malici to udobnost, da jo použijejo sede. Ni mi znano, iz kakšnega vzroka so tako sklenili. Če morda zaradi posedanja v kantinah, po gostilniški navadi nekaterih članov kolektiva izven določenega časa za malico, je to kaj lahko odpraviti, saj imamo za take primere disciplinske mere. Če pa je vzrok

temu sklepu precej polomljenih stolov, pa naj bi samopostrežne pulte postavili le v jedilnice, kjer stole prekomerno lomijo, v jedilnice, kjer znajo delavci tako sedeti, da ostanejo stoli celi, pa naj ostane še nadalje po starem, to je pri mizah in stoli. Prav bi bilo, da bi ta sklep anulirali.

Kor

Zahvala

Najlepše se zahvaljujem sindikalnemu odboru valjarne 2400 za krasno darilo, ki sem ga prejel ob upokojitvi in ki mi bo lep spomin.

Franc Mlekuž
Lesce

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega dragega moža, očeta, sina, brata in sorodnika

ROMANA LEBANA

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so z nami sočustvovali, darovali vence, izrazili sožalje, ga spremili na njegovi zadnji poti in za poslovilne besede ob odprtem grobu. Posebno zahvalao izrekamo kolektivu šamotarna za denarno pomoč, enako sindikalni organizaciji, kakor tudi negovalci, ki nam je bila s svojo požrtvovalnostjo v veliko pomoč v Tolminu.

Zalujoči: žena, hčerka, mati, sestra in ostalo sorodstvo.

Produktivnost v naši železarni

Pet odstotkov višja produktivnost bi dala kolektivu Železarne Jesenice mesečno 39 milijonov dinarjev dohodka. Da je naloga dosegljiva, poznavalci sedanjega stanja proizvodnje ne dvomijo, zanimivo pa je, da je bilo ob začetnih razgovorih o akcijskem programu še tu in tam zaslediti poskuse, ki so milo rečeno, zavajali zelo resno mišljeno akcijo na slepi tir. V takšnih poskusih zanesljivo ni bilo kaknega zavestnega zaviralnega delovanja. Bili so le rezultati precej dolgega prejšnjega stanja. Navadili smo se na to, da je treba za vsako stvar poiskati krivca zunaj sebe, v nekih, četudi samo navideznih težavah, v objektivnih ovirah in po tej poti naprej. Takšni miselnosti seveda v procesu izvajanja gospodarske reforme ni mesta in zato nobeno takšno stališče tudi ni moglo prodreti. Če smo slišali ob začetnih razpravah o akcijskem programu, da so za preveliko odsotnost krivi izključno zdravniki in zdravstvena služba, da so slabemu izplenu krive

tehtnice in tehtalci, potem ni čudno, da smo slišali stališča, ki so utemeljevala, da je pri zvišanju produktivnosti edina najresnejša in najnevarnejša ovira sistem delitve malic. Mimo opominov, ki jih je bilo v prvem začetnem obdobju, ko je akcijski program šele dozoreval in se je šele komaj zaznavno dotaknil zavesti, je pozneje razprava skoraj povsod krenila na poglobljeno, delovitejšo in resnejše razmišljanje, kaj in kako se da storiti. Ob teh razpravah je bila vselej močno zaznavna misel, da se ne bo dalo narediti nič, ali zelo malo, če ne bomo šli vase in bomo iskali vzroke in krivice vedno in vselej pri sosedih, naprtili objektivnim okoliščinam, ki branijo kolektivu, da bi zaživel polnokrvnejše življenje.

Razprave o produktivnosti kažejo, da bi bilo za pet odstotkov višjo produktivnost potrebno za petnajst minut stopnjevati efektivni delovni čas. Takšno trditev je bilo slišati tudi iz ust ljudi, ki delajo v ekonomsko analit-

skem oddelku in nedvomno zelo natančno poznajo, kolikšen je dejansko efektivni delovni čas na posameznih delovnih mestih ali na skupinah delovnih mest. Precej natančno je znano, da je efektivni delovni čas pri delu na nekaterih agregatih zelo visok in da bi stopnjevanje za petnajst minut zahtevalo znatno povečan napor delavcev, vendar je delovnih mest in posad, ki delajo z ustreznim tempom že blizu sedem ur dnevno zelo malo. Poznavalci trde, da se giblje povprečen efektivni delovni čas okrog pet ur in če je tako, potem stopnjevanje za petnajst minut res ne more biti sporno. Kvečjemu lahko rečemo, da je zahteva akcijskega programa dokaj skromna. Vendar bo dala, če bo uresničena, kljub svoji skromnosti, 39 milijonov dinarjev vsak mesec.

Nedvomno je za racionalno izrabo dnevnega delovnega časa in za doseganje ustreznih delovnih učinkov potrebna najsrbnejša priprava dela, urejenost proizvodnje in

seveda natančen dogovor z vsakim delavcem, kaj, kako in koliko naj naredi ter seveda, koliko bo pomenil njegov delovni učinek pri oblikovanju individualnega osebnega dohodka. Zato si zvečane efektivne izrabe dnev. del. časa ni mogoče zamišljati brez hitrejšega in skrbnejšega uvažanja tehničnih norm. V akcijskem programu je temu vprašanju posvečeno najbrž premalo pozornosti. Tam, kjer trenutno ni mogoče izdelati individualnih zadolžitvev (v obliki tehnične norme), predlagajo v mnogih obratih drobnejše večjih obračunskih skupin na manjše — po možnosti tako daleč, da ne bo nikjer več mogoče skravati delovnega rezultata posameznika v uspehu širšega kolektiva, pač pa bo mogoče sproti in natančno ugovarjati, kolik je dejansko posameznikov prispevek k uspehu ali neuspehu kolektiva.

Posebno poglavje produktivnosti so minimalne količine in proizvodnja tistih vrst, kvalitet in dimenzij, ki so izven regularnih, s planom in pogodbami določenih materialov. Izgleda, da je akcijski program dobil v predlogu proizvodnega načrta za leto

1966 prav glede teh vprašanj ustrezno interpretacijo. Orientacija železarne, ki izvira iz časov davno pred gospodarsko reformo, doživlja s predlogom načrta za leto 1966 svojo smiselno podobo. Specializacija proizvodnje, odločnejše opuščanje masovne proizvodnje ter prehod na proizvodnjo kvalitetnih vrst jekla, izdelovanje velikih serij, vse to so stvari, ki so že davna domena železarskega kolektiva, vendar šele obratovanje z rekonstrukcijo pridobljenih modernih proizvodnih naprav ter ostrina, ki jo zahteva proizvodnja pod novimi pogoji prinaša odločno preorientacijo. Saj v železarni natančno vedo, da zahtevajo zelo majhne količine, ali materiali izven standardnega programa celo do petkratno povečanje proizvodnih stroškov in silno hrome produktivnost. Zamenjava valjev, priprava vložkov in izdelava osnovnih materialov za takšne količine so zvezani z velikimi zamudami časa. Doslej je kolektiv že večkrat sklepal, da zahtevam po takšni proizvodnji ne bo podlegel, vendar so se zaradi najrazličnejših vzrokov še vsako leto našle okoliščine, ki so

Celodnevni razgovor direktorjev

V sredo, 20. oktobra, so direktorji vseh pomembnejših gospodarskih delovnih organizacij v celodnevnem razgovoru razpravljali o nekaterih pomembnih vprašanjih v zvezi z gospodarsko reformo. Razgovor je organiziral občinski komite Zveze komunistov, vodil pa ga je sekretar France Zvan.

Referat na temo »Delovna organizacija v komuniki«, ki je bila obravnavana v prvem delu razgovora, je imel predsednik občinske skupščine Ludvik Slamnik. Zlasti po tem referatu je bila zelo živahna razprava, tako da jo je bilo treba prekiniti zaradi prekoračenega časa. Druga tema je obravnavala položaj direktorja v sistemu samoupravljanja. Referat, ki je orisal institut direktorja v

našem povojnem razvoju in položaj direktorja danes, je pripravil organizacijski sekretar občinskega komiteja ZKS Slavko Osredkar. Zanimivo je, da je bila razprava o tej temi mnogo revnejša, kakor o prvi. Popoldne pa je vodil aktualne gospodarske razgovore član izvršnega sveta SRS Mirko Jamar. Izčrpno je orisal ekonomske in družbenopolitične aspekte, ki so dobili svoje mesto v spremembah

gospodarskega sistema razen tega pa je odgovarjal na vprašanja prisotnih.

Eden glavnih namenov, zaradi katerega je bil razgovor pripravljen, je bila občutna potreba, da je treba v naši občini ustvariti tensejše sodelovanje med obstoječimi gospodarskimi organizacijami na eni strani, na drugi strani pa strniti materialne in moralne napore tudi v sodelovanju gospodarskih organizacij z občinsko skupščino. Na posvetovanju so prisotni pogosto ugotovili, da bi bilo za uspešnejše gospodarjenje na prvem mestu potrebno integrirati pameč, potem napo-

re in prizadevanja in na tej osnovi bi ne bilo težko integrirati materialnih sredstev ter dosegati boljših gospodarskih uspehov.

Udeleženci posvetovanja so izrazili željo in potrebo, da se nekajkrat na leto najdejo v takšnem sestavu ter postavijo na dnevni red posameznaj aktualnejša vprašanja, ki so bila doslej obično zelo površno razčističena. Na posvetovanju so bila vložena tudi znatna prizadevanja posameznih ljudi, ki so se vključevali v razpravo, da bi bilo v jeseniški občini treba že enkrat, zares in dokončno podreti plotove med občino in najmočnejšo gospodarsko organizacijo, Železarno. Pri tem so mnogi opozarjali na razvijanje obrti in majhne obrti in majhne industrije, ki naj omogoči normalnejše poslovanje in pri katere razvoju bi železarna lahko odigrala pomembnejšo vlogo, kot jo je odigrala doslej. Vsi so opozarjali, da največkrat ne gre za kakšno pomoč, pač pa bolj za dobro voljo, razumevanje konceptov in smisel za to, da ima tako velika delovna organizacija znatne možnosti za dajanje impulzov celotnemu občinskemu gospodarstvu.

Železarski globus

ZDA — V letu 1964 so porabile železarnice v ZDA skupaj z livarnami 30,8 milijona ton starega železa, ki so ga kupile na tržišču. Od tega so ga porabile jeklarne 22,7 milijona ton in livarne 8,1 milijona ton.

Zaradi pomembnosti posvetovanja, bomo objavili izčrpnjša poročila pozneje.

Nesreče

PREDELOVALNI OBRATI HVŽ

Ivan Mestek, valjavec tračnega železa v hladni valjarni, je pri pobiranju kolobarja stopil na konec žice, ki se mu je skozi slab zaščitni čevljarila v stopalo desne noge ter mu jo poškodovala.

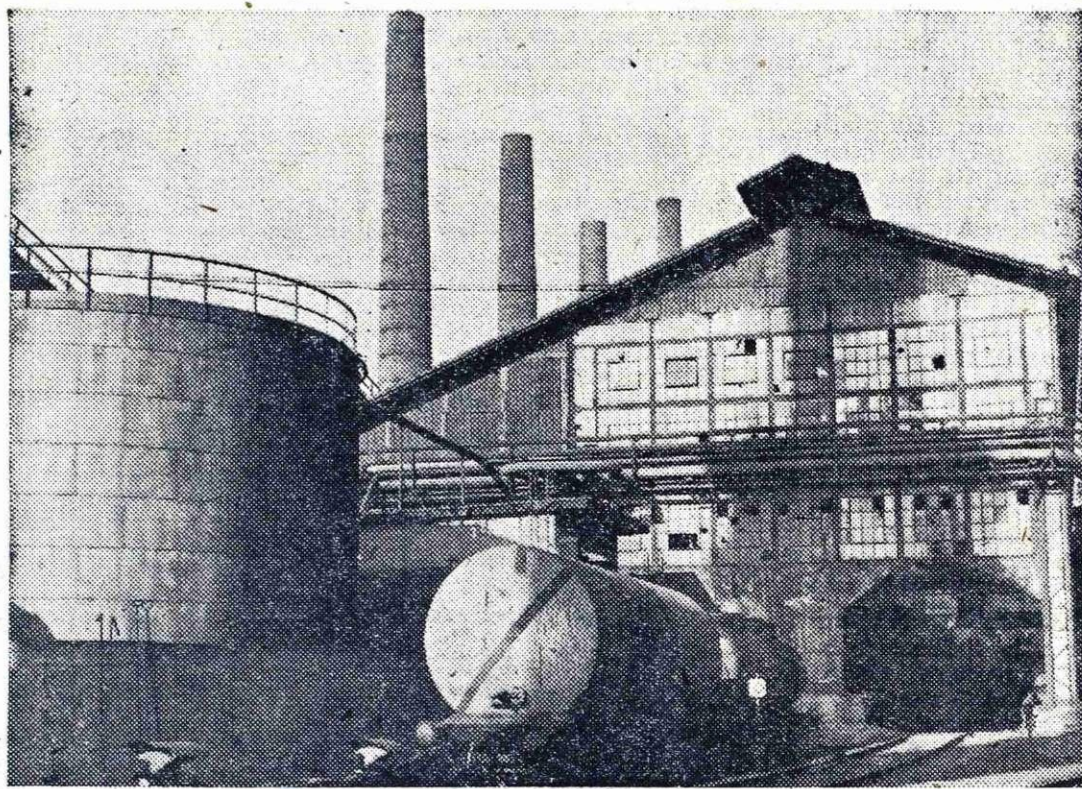
Janjo Kenda, valjavec tračnega železa, je delal na prečnih škarjah v adjustaži hladne valjarne. Tračno železo, ki je padlo s poravnalne mize, mu je poškodovalo levo roko nad dlanjo.

Miha Jensterle, žičar na sedemstopenjskem Grūna stroju, je zavezoval prvi konec žice okoli kolobarja na navijalnem bobnu. Pri tem se je nehote dotaknil z nogo nožnega stikala za pogon stroja. Stroj je začel obratovati, pri tem mu je potegnilo levo roko okoli bobna, s telesom pa se je dotaknil varnostnega stikala ter stroj ustavil. Roškodoval si je levo roko v komolcu.

Anton Pretnar, žičar na buldog stroju, je hotel pri izteku žice skozi votlico prijeti zadnji konec kolobarja z roko. To je storil nekoliko prezgodaj, tako da si je poškodoval prstanec leve roke.

CEVARNA

Jože Ušeničnik, vlagalec pocinkovalnice, je potapljal cinkovo kopel kos trdega cinka. Ker je bil trdi cink moker, je ponesrečencu brizgnil tekoči cink v oči.

Del naše železarne

botrovale tudi takšni proizvodnji. Če naj se zahteve akcijskega programa uresničujejo, bo kolektiv moral vztrajati na proizvodnji velikih, standardiziranih serij in ne bo smel popuščati niti pred prošnjami, zahtevami in ne pred pritiski naročnikov, pa naj bodo te stvari vezane na poznanstva, zveze, izsiljevanja materialnega značaja (če hočeš dobiti cink, baker itd. — če zeliš, da ti saniramo položaj pri tem upniku, dobavi to in ono itd.) in ne na intervencije posameznikov, bodisi družbeno političnih predstavnikov ali celo širših teles (občinskih skupščin, glede preskrbovanja nekaterih predelovalnih podjetij, posredovanja za betonsko železo in druge kritične materiale in podobno). Skratka, nad vsem tem bo moral kolektiv potegniti odločno in debelo črto. Zavedati se bo moral, da pomeni vsakršno podleganje takšnim zahtevam nesljivo škodo, ki se pozna v dinarjih kot posledica manjše produktivnosti.

Eden izmed sklepov akcijskega programa določa, da je treba ponovno in resneje razpravljati o pričetku in zaključku dela ter o času za

malico. Nič koliko delavcev namreč še zapuša delovna mesta precej preden bi bil za to primeren čas, čeprav je po drugi plati res, da že v prenekaterih obratih in na mnogih agregatih delajo prav do konca dne in se delavci zamenjajo tako, da se stroji ne ustavijo. In ker je tako, predvideva akcijski program ustrezno zaostritev za tiste, ki pohajajo uro ali celo več pred zaključkom dela po umivalnicah, garderobah ali se že deset minut ali celo četrt ure pred iztekom dne potikajo na vratih obrata in čakajo na odločilni sprint. V razpravah so pogosto ugotovili, da je zlasti v nekaterih obratih sistem delitve malic neustrezen, prezamuden in da so nekatere delilnice preveč obremenjene z delavci zunanjih firm, ki znotraj železarne opravljajo različna dela. Takšen pojav je zlasti očiten v delilnici martinarne. Kljub neustreznemu in prepočasnemu načinu delitve pa so tudi tokovi, delavcev, ki se zadržujejo v delilnicah svojih in tujih obratov ne po dvajset minut ali pol ure, pač pa mnogo več. Zabeleženi so bili celo pojavi, da so nekateri delavci krožili skozi delilnice večih

obratov in se zamujali v njih dva ali trikrat več, kakor je za malico odrejen čas. V takšnih primerih nastaja seveda opravičeno vprašanje, kakšna je evidenca in kondelo tisti, ki odgovarjajo za delovno enoto in za njen učinek in kako opravljajo svoje trola dela ter delovnega učinkov. Vsekakor bodo ustrezne zaostritve, katerih posledica naj bi bila učinkovitejša poraba delovnega časa, naletele na ugoden odmev pri ogromni večini zavestnih delavcev, ki pravkar našteje pojave obsojajo in delajo tako kot je v korist njim in delovni organizaciji ne glede na to, da dnevno vidijo v svoji sosesčini mnoge našteje nepravilnosti.

Pri produktivnosti se je razumljivo treba vprašati, kakšno je razmerje med tistimi, ki proizvajajo in količinami ter kvaliteta proizvedenega materiala. Saj je račun jase. Čim manj ljudi proizvede neko količino v ustrezni kvaliteti, tem večja je produktivnost na moža in tem večji je iz nje izvirajoči osebni dohodek. V železarni so že dolgo pred gospodarsko reformo ugotavljali, da je normativ zaposlenih ponekod

preohlapen in premalo preštudiran iz vidika moderne organizacije dela. Zlasti pomembno je presoditi, kolikšno je število tistih ljudi, ki opravljajo najrazličnejše usluge za obstoječo proizvodnjo (administracija, evidenca, varnost, čiščenje itd.). V okviru akcijskega programa v železarni resno računajo na potrebo po spreminjanju razmerja med neposrednimi proizvajalci in armado delavcev, ki opravlja najrazličnejše bolj ali manj pomembne usluge za organizacijo in potek proizvodnje. Da je to razmerje sedaj nepravilno in da ima delovna organizacija zlasti neproduktivnega dela v administraciji in tudi nekaterih službah znatno preveč, je razvidno že iz najbolj grobih podatkov. Vendar se v podjetju ne mislijo zaleteti in nočejo narediti česar koli na vrat na nos, pač pa spremljati obstoječa razmerja na osnovi poglobljenega študijskega dela. Prve akcije v tem smislu so načete. Odločili so se, da bodo ponovno preverili dejansko strokovnost vseh administrativnih uslužbencev. Vendar je to začetek procesa in bodo začetku kmalu sledile naslednje etape.

Nedvomno z zvišanjem produktivnosti za pet odstotkov železarna ne bo dosegla produktivnosti v sorodnih podjetjih, ki so organizirana po zahodno evropskem vzorcu in niti ne v nekaterih podjetjih v socialističnih državah. Pomembna pa je pravilna orientacija, ki išče zvišanje produktivnosti na večjem fizičnem naprežanju delavca le tam in takrat, ko je porušena zahtevana disciplina, ko se očitno dela premalo in ko se izigravajo pozitivni predpisi. Sicer pa iščejo glavne efekte, ki naj prinesejo na področju produktivnosti vse drugačne uspehe kot začetnih pet odstotkov v izboljšani tehnologiji (predviden je začetek proizvodnje nerjaveče pločevine itd.), stopnjevanje velikoserijske proizvodnje, delitve dela med slovenskimi, jugoslovanskimi in drugimi železarnami, v ustreznosti organizaciji proizvodnje, stvarno utemeljenih, normativnih delovnih sil, pospešenem vključevanju tehničnih norm in modernizaciji celotnega delovnega postopka.

Vendar tudi v začetnih petih odstotkih je skritih devetintrideset milijonov dinarjev.

Proti neosvojeni gori

Nahajamo se v bazi. Začel sem razmišljati o tem, da bi sodelavce iz železarne zanimal potek naše odprave proti zasneženim vrhovom Himalaje. Odločil sem se, da napišem nekaj besed o naši odpravi proti neosvojeni gori.

Planinska zveza Slovenije je pri svoji komisiji za odprave v tuja gorstva pripravila drugo jugoslovansko himalajsko odpravo na neosvojeni vrh Kangbachen. Kangbachen je grebenski vrh v masivu osemstisočaka Kančengče, na katerega se je leta 1930 skušala povzpeti mednarodna odprava pod vodstvom Dyrenfurta — starejšega. Prišli so do višine 6.600 m. Vrh leži na skrajnem severozahodnem delu Nepala na tromeji Tibet—Sikim—Nepal.

Znano je, da vsaka odprava zahteva mnogo truda in prostega časa, da je vse do potankosti pripravljeno. Vendarle zagrizli smo se v delo in z vztrajnostjo alpinistov pripravljali tovor za tovorom. Nabralo se jih je kar 200. Vsak izmed njih je tehtal 30 kg. Torej šest ton opreme za štirimesečno bivanje dvanaestčlanske odprave. Tovore smo zložili v 16 velikih lesenih zabojev, ki jih je ladja »Avala« prve dni junija odpeljala proti Kalkuti.

Nestrpnost smo tudi mi pričakovali dan odhoda. Končno je napočil 5. avgust, ko smo se zbrali na letališču Brnik. Dvomotorno letalo CONVAIR nas je popeljalo na Surčinsko letališče v Beogradu. Po kratkem ogledu mesta smo ob 19. uri spet na letališču. Vstopimo v elegantno reakcijsko letalo tipa Caravella, ki sprejme okoli sto potnikov. Ob 19. uri zahrume motorji, letalo se strmo in hitro dvigne. Mirno letenje se je ob

jedi, ki so za naš okus preveč začinjene. Do vzleta našega letala je bilo nekaj uric prostega časa. S terase letališke stavbe smo opazovali velika letala, ki z velikim truščem pristajajo in vzletajo.

Ob 9. uri smo s Caravello nadaljevali pot. Še nekaj lepih pogledov na večmilijonsko mesto, nato pa je bila pod nami enolična pokrajina — od močnega sonca požgana polja in bleščeče reke. Po nekaj urah letenja smo se približali Himalajskemu pogorju. Tudi nekaj vrhov se je prikazalo izza oblakov, ki so kot mogočni velikani kipele v nebo. Zoran, ki je dober poznavalec Himalaje, nam je razlagal imena posameznih vrhov. Od leve proti desni so se vrstili: Trisuli, Nanda Devi in Anapurna.

Kmalu za tem smo pristali v Kalkuti. Ko smo izstopili iz letala, nas je neprijetno presenetila vročina in vlažnost ozračja. Zdelo se nam je, kot da bi gorelo okoli nas. Kako ljudje vzdržijo v tem peklu? Na letališču nas je pozdravil naš ambasador in tudi delavci podjetja »Geografskega«, ki živijo že leto dni v Kalkuti. Zaželeli so si domačih besed in novic iz domovine. Z avtomobili smo se odpeljali v središče mesta.

Predmestje Kalkute je za vsakega Evropejca najbolj zanimivo. Z obeh strani ceste se vrstijo skromne hišice iz dšek, lepenke in pločevine. Na eni izmed njih me je presenetil napis »inženiring«, čeprav je bil v »delavnici« le star strugalni stroj in nekaj starega orodja. Po cesti smo se s težavo prerivali naprej. Rikše, ljudje in svete živali, to vse je na cesti. Predmestje je umazano kot tudi ljudje. Po pločnikih je veliko ljudi, ki

spijo, ne oziraje se na trušč okoli njih. Ljudje živijo skromno, če ne bedno življenje.

Iz skromnega predmestja smo se pripeljali v središče mesta. Velike stavbe in široke ulice so nasprotje tistemu, kar smo videli pred nekaj trenutki. Kmalu smo bili v predstavnosti podjetja INTRACA, ki nam je najelo špediterja za prevoz naše opreme od Kalkute do Darana. Sprejeli so nas lepo in pri srčno. Ker je bilo do odhoda vlaka nekaj časa, smo si na krožni vožnji ogledali Kalkuto. Praviijo, da tisti, ki ni vi-

del Kalkute, ni videl Indije in to tudi drži. Tu vidiš na eni strani več kot moderne stavbe, spomenike in lepo urejene parke, na drugi strani pa ljudi, ki se s težavo prebija-jo iz dneva v dan in živijo od danes do jutri.

Proti večeru so nas gostitelji prepeljali na železniško postajo. Tu je vrvež ljudi največji, kar sem jih kdajkoli v življenju videl. Po peronih je množica ljudi, ki se prerivajo sem in tja. Smrad je neznosen. Izredno veliko je invalidov in beračev. Večkrat sem segel v žep po delček rupije. Hvaležno so se priklonili in nemo odšli. Vprašal sem se, kaj jim pomeni ta delček rupije. Morda obstanek do jutri?

Toliko za danes, ko bomo spet poslali kurirja na pot, pa kaj več o naši nadaljnji poti!

Zdra

V zadnji številki »Zdravstva« o vsetitvi v novi zdravstveni službi. Tako s računovodstvo, ekonon

V torek so bile na v IV. in V. splošna amb ter kartoteka. V sre preselili II. in III. s ambulantno, v četrt zdravstveno statistiko, sko-epidemiološko, o patronažni center, b službo in šolsko amb V petek so preselili sr stične ambulate, nevr okulistično, otološko žurno ambulantno. V pa je na vrsti dispan žene, dispanzer za

S poti na Himalajo

V Bejrutu, glavnem mestu Libanona, smo pristali ob 00.30. Z avtobusom so nas odpeljali v lepo urejen hotel Napoli, kjer smo prespali. Dan smo izkoristili za ogled mesta, ko pa je postalo vroče, smo se osvežili v toplem Sredozemskem morju.

Proti večeru smo se z avtobusom odpeljali na letališče. Tu nas je sprejelo veliko reakcijsko letalo BOEING 707. Ob 18.25 smo vzleteli. Pričel se je najdaljši polet na naši poti. Kar šest ur poleta je od Bejruta do New Delhija, kjer smo pristali ob 4. uri. V letališki restavraciji smo zajtrkovali tipične indijske

Na Tavčarjevi cesti so že začeli z nadzidavo stanovanjskega bloka, ne vemo pa, kdaj začeli s popravilom streh na stolpnih, čeprav so sredstva na razpolago. Ali bodo počakali zimo?

7. nadaljevanje

Peter: Ker že govoriva o vskladiščenju, mi lahko poveš, koliko železne rude in koksa porabi dnevno plavž?

Oče: Na to vprašanje je težko odgovoriti z določenimi številkami, ker vpliva na dnevno porabo koksa in železne rude dnevna proizvodnja grodlja, količina železa v rudi in še nekateri drugi činitelji. Vzemimo, da proizvaja plavž dnevno 200 ton grodlja in uporablja rudo s 50% železa. V tem primeru bi potrebovali dnevno približno še enkrat toliko železne rude kot je v njej železa, to je 400 ton, medtem ko je pri koksu zadeva nekoliko drugačna. Še pred leti smo porabili v plavžu približno 1 tono koksa za 1 tono proizvedenega grodlja. Danes je proces v plavžu toliko izpopolnjen, da je potreba na modernih plavžih padla že znatno pod to številko. Nekateri najmodernejši plavži v japonskih železarnah so znižali porabo koksa celo na 500 kg na tono proizvedenega grodlja. Vendar je za doseganje takšne porabe koksa potrebnih niz posebnih ukrepov in se

zato giblje danes poraba koksa na plavžih, ki obratujejo solidno, med 600 in 800 kg na tono grodlja. Vpliv na porabo koksa ima predvsem kakovost rude in koksa in vrsta proizvedenega grodlja. Poleg tega potrebuje za normalen potek procesa plavž tudi apnenec in sicer ima na njegovo porabo spet vpliv predvsem

kakovost železne rude in koksa ter vrsta grodlja. Za plavž s proizvodnjo 200 ton grodlja dnevno lahko rečeva, da pri določenih pogojih porabimo dnevno 80 ton apnenca in 160 ton koksa.

Peter: Sedaj sem lahko izračunal, da bi najin plavž potreboval dnevno 640 ton vsega materiala in na mesec

18.600 ton. Moram že reči, da to ni majhna količina.

Oče: Iz tega izračuna vidiš, da potrebujejo železarnе samo za plavž že velike količine materiala in pri tem spada 200-tonski plavž med najmanjše. Danes obratujejo tudi plavži, ki proizvajajo dnevno 4000 ton grodlja in celo več. Če bi tudi za ta plavž izračunal porabo vsega potrebnega vsipnega materiala pod enakimi pogoji kot za 200-tonski plavž, bi ugotovil, da porabi dnevno približno toliko železne rude, koksa in apnenca kot 200-tonski plavž v dvajsetih dneh. Vprašanje transporta posameznih materialov je iz tega razloga za železarno izredno važno.

Peter: Zelo zanimive številke. Vendar mislim, da bo prav, če se spet povrneva k proizvodnji grodlja.

Oče: Ker sem ti pripravo rude že pojasnil, preideva takoj na sam plavž, to je napravo, kjer poteka proizvodni proces. Za boljše razumevanje sem ti pripravil preprosto skico, iz katere lahko vidiš, kako takšna peč z vsemi pripadajočimi

Skladišče koksa

Kako je z zabavo na Jesenicah?

Prav gotovo si vsak Jeseničan ali gost, ki pride v naš kraj, zaželi v svojem prostem času zabave, pa naj bo kakršna koli — od plesa, zabavnih prireditev, raznih tekmovanj in podobno.

Toda sedaj stvarno pogledajmo, kaj si lahko vsak »privročiti« in kje se lahko zabava. Glavna zabava je vsekakor kino in ta imamo pri nas kar dva skupno zmogljivostjo okrog 600 sedežev, kar pa vsekakor ni dovolj za potrebe Jesenic in okolice.

Kmalu se bo začela gledališka sezona. Upamo, da bo več gledalcev kot lani, toda pod pogojem dobro izbranega repertoarja (več komedij kot dram).

Glasbena šola prireja vso sezono vrsto koncertov; toda zakaj je na vsaki predstavi tako malo ljudi, še posebno mladine. Včasih samo nekaj deset. Ne mislim tu podcenjevati naporno delo glasbenikov, predno pripravijo tak koncert. Niti najmanj ne.

Toda menim, da se redko kdo odloči za ogled koncerta, ker ga ne zanima, ga ne bo razumel in vse mu bo tuje, tako da se ne bo zabaval ampak dolgočasil. Zakaj so bili koncerti zabavne glasbe vedno polno zasedeni? Ker si jih ljudje želijo. Toda na žalost je teh koncertov vedno manj in ne bo dolgo, ko jih sploh ne bo več.

Po vsej verjetnosti se je »koncertna poslovalnica« na Jesenicah odločila za varčevanje, toda kratek konec bomo potegnili mi obiskovalci.

Prepričan sem, da bi lahko še veliko napravili, čeprav z majhnimi sredstvi, toda z nekoliko dobre volje ter sodelovanjem z društvi ter klubi, ne pa da vleče vsak na svojo stran. Morda bi poizkusili tudi z mladinskim klubom,

kjer bi mladina lahko našla svojo zabavo. Seveda bo kdo dejal: »Saj ni prostora«. Toda pogledajmo si zadevo z druge strani. Na Hrušici imajo krasen kulturni dom, kjer ima tudi mladina svoje klubske prostore, toda problem je v tem, ker v klubu ni mladit. Torej problemi so na tekočem traku, pri nas na Jesenicah takšni, drugod spet drugačni, vseeno pa bi bilo prav, če bi se odgovorni bolj zamislili in poiskali rešitev in mladini omogočili več zabave in razvedrila.

- jaki

SKUPŠČINA OBČINE JESENICE

oddelek za finance

oddaja v rušenje gospodarsko poslopje na Breznici pri Žirovnici na zemljišču parc. št. 38/2 k.o. Doslovče. Izključna cena za objekt je 1.000.000 dinarjev. Ponudbe sprejema oddelek za finance zaključno do 5. novembra 1965.

Gospodarsko poslopje bo oddano v rušenje najboljšemu ponudniku, ki bo moral objekt odstraniti v 14 dneh in zemljišče očistiti.

Prednost imajo graditelji v okolici krajeyne skupnosti Žirovnica.

Skupščina občine Jesenice
oddelek za finance

Gostilna pri »Stefancu« na Koroški Beli

Na Koroški Beli in na Javorniku se je število prebivalstva v zadnjih letih močno povečalo. Za razvedrilo sta na razpolago le dve gostilni in sicer »Pri Koniču« na Javorniku ter zadruga na

Koroški Beli, obe pa za kulturno postrežbo nista najbolj primerni.

Gostinsko podjetje »Gorenjka« se je zaradi tega odločilo, da osvoji predlog Zavoda za spomeniško varstvo iz Kranja in preuredi staro in znano Stefančev dom na Koroški Beli v gostilno. Lokacija je izredno primerna, hiša pa zaradi svoje razsežnosti zelo prikladna. Načrte je pripravil Miran Lakota, ki je obdržal prvotno zunanost, notranji prostori pa naj bi bili opremljeni v slogu starih gorenjskih hiš in gostiln. Skušal je obdržati gorenjsko narodno motiviko.

»Gorenjka« je že vložila prošnjo na Skupščino občine Jesenice za prenos lastništva, istočasno pa se je že pogovarila s stanovalci, ki jim je pripravljena urediti primerno stanovanje.

S tem bi podjetje »Gorenjka« ohranilo dragocen kulturni spomenik. Stefančev dom je ena najstarejših hiš na tem področju. Hiša je znana tudi iz časov, ko so bili pri nas Francozi in je bila v njej menda vojaška ambulanta. Poleg hiše na križišču je bilo že takrat postavljeno znamenje v spomin padlim francoskim vojakom, ki so bili celo tu pokopani.

Spomenik je sedaj v izredno slabem stanju. Kljub temu, da bi izgubil svojo prvotno obliko, bi kazalo, da Krajevna skupnost poskrbi za ureditev tega zgodovinskega objekta. Tako bi ta kraj zelo poživili, gostilna pa bo s tako ureditvijo postala tudi turistično zanimiva, saj bi prikazovala delček življenja pri nas pred več kot sto leti. Sestavek naj bi bil tudi odgovor na pripombo v rubriki »Pa brez zamere«.

Slovenko

ZAHVALA

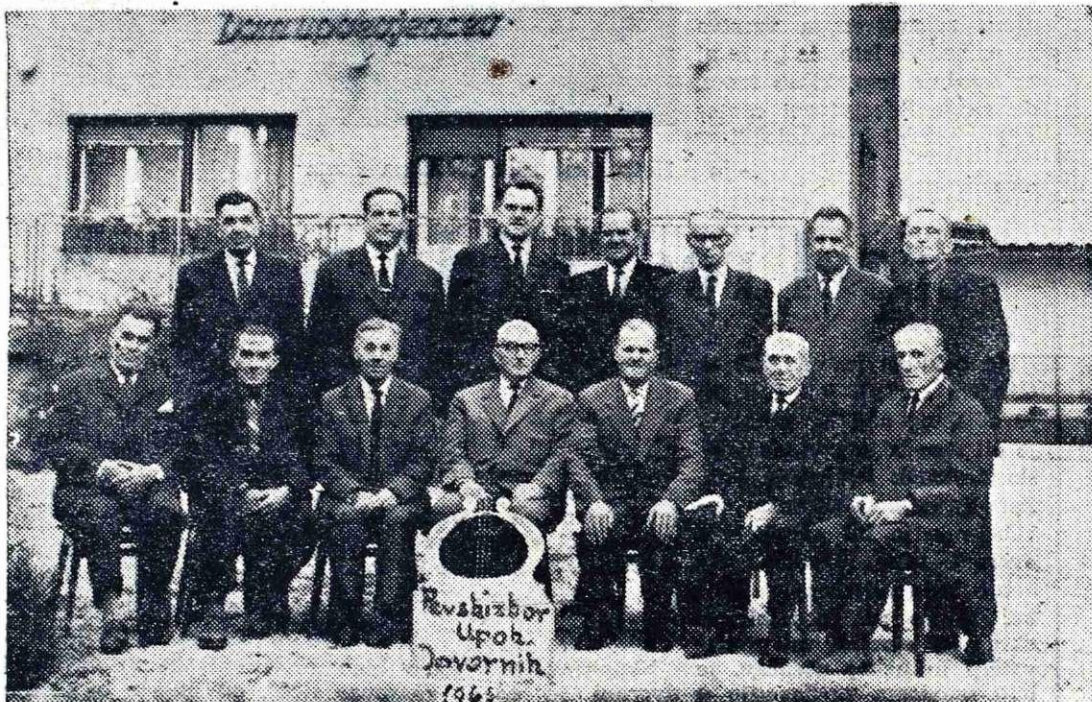
Sindikalnemu odboru mehanične delavnice se najlepše zahvaljujem za denarno pomoč, ki mi je v času moje bolezni zelo dobrodošla.

Anka Lapanja

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru šamotarne in Izvršnemu odboru sindikalne organizacije se najlepše zahvaljujem za denarno pomoč, ki sem jo prejel v času moje bolezni in mi je bila zelo dobrodošla.

Miha Branc
šamotarna

PEVSKI ZBOR JAVORNIŠKIH UPOKOJENCEV. — Ustanovili so ga leta 1963 na pobudo Franca Zormanca. Zbor šteje trenutno 18 pevcev in je imel že okrog 30 raznih nastopov doma in po Gorenjskem. Da bi zbor lahko bolje delal, potrebuje nove povce, zato pozivajo upokojence, da se jim pridružijo.

Prispevek k oblikovanju stališč do izobraževanja strokovnega kadra

Pobudo, da bi nakazal nekaj problemov v zvezi z oblikovanjem stališč do nadaljnjega strokovnega izobraževanja, so mi dala menjajoča se, ne dovolj preštudirana gledanja ter poslano pismo inž. Janeza Bidovca, ki je na praksi v Sovjetski zvezi.

Ceprav njegovo pisanje ni bilo namenjeno za objavo v železarju, sem si dovolil, da del vsebine citiram za uvod. Upam, da mi avtor tega ne bo zameril. Med drugim piše:

»V sestavu tovarne je »slabing« proga, konti proga tanke pločevine in hladna valjarna. V obratu »slabing« imajo zaposlenih 26 inženirjev na delovnih mestih od obratovodja, asistentov, vodje oddelkov, do mojstrov. Samo eden od mojstrov je tehnik. Poleg teh imajo še 40 inženirjev, tehnikov in tistih,

ki hodijo v šolo na fakulteto, delajo pa fizično na delovnih mestih. Tako je glavni zakladalec vložka inženir, prav tako en varilec, ostali varilci so tehniki; najmanj mora imeti varilec popolno srednjo šolo. Pa pri nas? Največ obratov ima po enega inženirja, ali pa še tega ne; varilci in zakladalci so priučeni; seve-

da pri tem ne mislim na vse. Sovjetski strokovnjaki so izračunali, ko so dosegli tehnično zmogljivost naprav, da se je povečala proizvodnja še za 10—15%, ko so zaposlili na določenih mestih tehnike in inženirje. V tem tiči skrivnost njihovih uspehov. V tej smeri moramo pri nas doma še ogromno narediti.

Citirano pismo nam pove vse, v kateri smeri moramo tudi pri nas strokovno izobraževati. Mi sami pa pogosto ne vemo, kaj hočemo. Najprej govorimo o velikem pomanjkanju tehničnega kadra, potem pa, da ga je že dovolj, celo preveč.

Poglejmo, kako je pri nas z izobraževanjem tehnikov.

To nalogo v glavnem opravlja tehniška šola metalurške ter strojne stroke na Jesenicah in sicer v dveh oblikah: oddelki za mladino ter oddelki za odrasle. V prvo se vpisujejo učenci s končano osnovno šolo, v drugo pa zaposleni s končano industrijsko poklicno šolo, ali dolgoletno uspešno prakso na delovnem mestu.

Povsem razumljivo je, da so za tovarno mnogo bolj zanimivi in uporabni tehniki, ki imajo poklic in obvladajo že praktično znanje. Če je temu tako, potem bi morali to obliko študija še bolj podpirati in jo na široko omogočiti. Kako to izgleda dejansko, v praksi? Težave se začnejo že z izmenskim delom, posebno pa pri odnosu do teh ljudi, ki so se odločili za de-

lo in šolo hkrati. Ali ne zaslužijo že zaradi tega prednost pri razporejanju na izmene. Čudno, da takih problemov ni bilo toliko pred leti, ko nam je še bolj primanjkovalo kadrov. Od šole zahtevamo tem večjo elastičnost pri organizaciji pouka. Ne bi mogli trditi, da tega razumevanja s strani te ustanove ni. Kako je mogoče urediti pouk za odrasle, če nekateri delajo na dve, drugi na tri izmene. Ali lahko po nočni dnini še spremljajo 6 ur predavanj. Pri večjem številu kandidatov se že da oddelek deliti na dopoldanske in popoldanskega. Kako pa naj bi to rešili pri 16 dijakih? Z delitvijo se stroški podvojijo, kdo jih bo nosil? O problemu odraslih sem kramljal z inž. Sokličem, ki je predsednik komisije za kadre v železarji in to problematiko dobro pozna, saj

Stroj za teptanje snega

Kranjska gora postaja iz leta v leto bolj obiskana zimsko-turistični center, za katerega je tudi v tujini vedno večje zanimanje. Po izkušnjah iz prejšnjih let in kritik, ki so bile izrečene na račun turizma, so uvideli turistični delavci gorenjske prestolnice alpskega smučanja, da stvari še niso urejene kot je treba in da so nujni nekateri ukrepi. Precej je bilo prelitega črnila na račun neurejenih smučarskih prog. Smučišča na Vitrancu so razdeljena na sedem skupin, skupno pa obsegajo 32 ha smučišč, ki so najbolj obiskana.

To je tudi površina, ki pride v poštev za takojšnje teptanje, ko zapade sneg. Če prištejemo še ostale površine in variante na pobočjih Vitranca, pa je ta površina še mnogo večja. Po dosedanjih večletnih izkušnjah bi 10 teptačev teptalo to površino okoli 450 ur (mladi in dobro kondicijsko pripravljeni smučarji), enkratno teptanje pa velja približno 180.000 dinarjev. Pri teh številkah moramo upoštevati še to, da je lansko zimo v decembru in januarju snegilo šestkrat in je zapadlo v teh dneh 265 cm snega. Ker Kranjska gora ni imela niti teptačev, še manj pa denarja, ni čudno, da proge niso bile urejene. Sicer je bilo pri

teptanju le nekaj narejenega. S prostovoljnimi delom so teptali sneg šolska mladina razni tečajniki, ki so bili trenutno v Kranjski gori.

To so problemi in razlogi, ki so privedli turistične delavce v Kranjski gori k razmišljanju, kako bi to vrzel čimprej zamašili. Zavedajo se, da so za uspešen zimski turizem med glavnimi pogoji tudi urejene smučarske proge. Na eni izmed zadnjih sej, ki ni bila najbolj obiskana, so poskušali rešiti ta problem. Sklenili so, da bodo kupili stroj za teptanje snega, ki v Avstriji stane od 180.000 do 200.000 šilingov. To je na prvi pogled precej de-

narja, toda upoštevati moramo, da bodo smučišča lepo urejena, kar zagotavlja večji obisk in tako se bo ta draga investicija hitro povrnila. V primeru, da stroj ne bi bil dovolj izkoriščen v Kranjski gori, bi ga lahko posodili še v druge kraje v občini, predvsem na Črni vrh nad Jesenicami, v Planico in še nekatera smučišča v zgornjesavski dolini. Upajmo, da ne bo ostalo samo pri obljubah in da bo v letošnji zimi brnel na pobočjih Vitranca stroj, ki bo zelo kvalitetno in hitro teptal na novo zapadli sneg in ravnal površino. Smučarji bodo lahko brez večjih težav premagovali vse ovire, reševalci pa bodo imeli mnogo manj dela z ponesrečenimi smučarji.

Polde Karlin

Zahvala mladini

Odbor za izgradnjo Prešernove koče na Stolu se zahvaljuje učencem in vodstvu poklicne-industrijske šole Železarne Jesenice za pomoč pri prenosu gradbenega materiala z Zirovniške planine na Stol. Akcija je bila opravljena v četrtek, 14. oktobra.

Odbor za izgradnjo Prešernove koče na Stolu

Počastimo dostojno spomin mrtvih

Da bi ob letošnjem dnevu mrtvih čim dostojneje počastili spomin na žrtve fašističnega terorja na jeseniškem pokopališču, bo organizirala Svoboda »Tone Čufar« Jesenice na pobudo Občine ZZZB žalno komemoracijo. V programu naj bi sodeloval združen pevski zbor z dvema pesmima. Svoboda Jesenice vabi

vse pevce k sodelovanju in k pevskim vajam, ki bodo v torek in petek zvečer v pevski sobi pri Jelenu. Ker naj bi spomin na žrtve, ki so dale svoje življenje za lepšo prihodnost preživelih, ob dnevu mrtvih čim dostojneje počastili, naj ne bo pevca, ki pri tem ne bi sodeloval in se ne bi odzval pozivu jeseniške Svobode.

Pred začetkom zimske sezone na Črnem vrhu

V letošnji zimi bo Črni vrh bogatejši še za eno pridobitev. Podjetje Ljubljana transport, poslovna enota Jesenice, bo namreč nabavilo prenosljivo žičnico — vlečnico znamke STEMAG. Dolga bo 250—300 metrov in bo lahko prepeljala 200 oseb na uro. Kupili jo bodo iz lastnih sredstev in jo premeščali po potrebi, kjer bo pač najugodnejša smuka.

Tudi na Španovem vrhu se obeta novost. Podjetje je namreč na zgornji postaji žičnice pripravilo prostor za bife. Ponudilo ga je Zavodu za vzdrževanje športnih objektov in naprav, ki vodi tudi obstoječi bife na spodnji postaji, vendar še ni prejelo odgovora. Glede cen pa naslednje. Če se bodo spremenile cene, se bo po-

večala le cena vožnji s Črnege na Španov vrh, enotna dnevna vozovnica in cena za vožnjo izven obratovalnega časa. Torej cena povratne vozovnice na Španov vrh bo ostala tudi v prihodnje nespremenjena. Naj omenimo še to, da bo v zimskem času žičnica obratovala od 9. ure naprej.

Na podjetju Ljubljana transport, poslovna enota Jesenice, so tudi zagotovili, da bo letos vso zimo prevozna cesta Jesenice — Planina pod Golico. Nabavili bodo namreč lasten plug in tako sami skrbeli za redno čiščenje cest. S tem si seveda obetajo večji obisk na žičnici, saj bo tako zagotovljena tudi redna avtobusna zveza s Planino pod Golico.

Pa brez zamere

Novi pogoji gospodarjenja narekujejo poleg večje storilnosti tudi vsesplošno varčevanje. Toda ali ste že kdaj pomislili, koliko sredstev bi lahko prihranili, če bi vsi zaposleni v naši organizaciji ravnali z materialom tako, kot da bi bil njihova lastnina.

Ker pa je naš odnos do tega zelo neodgovoren in se v večini primerov ravnamo po izkrivljenem izreku »saj je vse naše«, smo lahko vsak dan priče raznim prekrškom proti družbeni lastnini in malomarnem odnosu do nje.

Da je to res, lepo kažeta zgornja posnetka. Izgleda, da ni nikomur žal pol milijona dinarjev, kateri čakajo na dnu nasipa, da jih bodo zasuli, čeprav vsakdo ve, da bi bilo dosti ceneje vozove potegniti nazaj na tire, kot pa naročiti nove.

Toda odgovorni si s tem ne belijo glave, saj tako ne bo nihče vprašal, kje so vagoni — no, potem pa je vse v redu, ali ne?

S. H.

je zaposlen v tovarni in že dolga leta tudi poučuje na tehniški šoli. Dejal mi je: »S temi dijaki so težave tako pri delu, kakor pri pouku. Med delom so z mislimi bolj pri nalogah, ki jim jih nalaga študij, pri pouku pa ne zmorejo obvladati vsega, kar je potrebno. Če smo za tak kader živo zainteresirani, potem ga kadrujmo. Perspektivnim omogočimo poseben status v delovni organizaciji, tako da se bodo lahko posvetili študiju, hkrati bi na delu po določenem načrtu s sistemom rotacije spoznali delo na vseh, njemu ustreznih delovnih mestih. Ne podcenjujmo pa sposobnosti novih tehnikov iz oddelkov za mladino, ki bodo po že izvedenih spremembah mnogo bolj uporabni.«

Dosedanje izkušnje potrjujejo, da lahko vse probleme

le z dobro voljo in razumevanjem vseh odločujočih zadovoljivo rešimo in dosežemo ustrezne uspehe.

Kako pa je z oddelki tehniške šole, ki jih obiskuje mladina s končano osnovno šolo. Pogosto jih nekateri smatrajo kot »ne bodi jih treba«, da so za železarno neperspektivni in nepotrebni. Poznavajo jih samo takrat, kadar intervenirajo za sprejetje v šolo, ob prvi priložnosti pa govore in nastopajo proti tej obliki izobraževanja tehnikov. Zaradi takega stališča tudi teh oddelkov ne bi bilo, če jih ne bi v celoti financiral medobčinski sklad za šole druge stopnje. In končno, komu drugemu bodo v korist ti mladi tehniki, kakor naši tovarni, pa tudi ostalim podjetjem v jeseniški občini. Pri tem moram poudariti, da niti enega dijaka ni, ki bi preje-

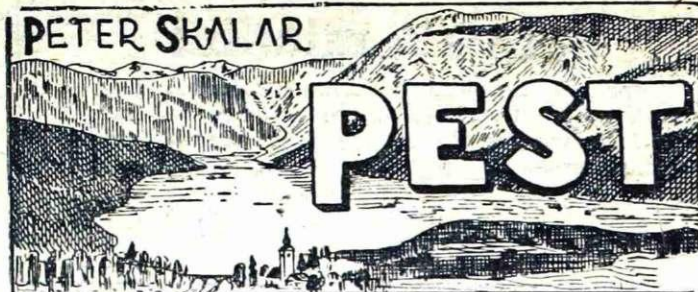
mal štipendijo ali posojilo. Ker tehniške šole zaenkrat obstojajo in dokler jih ne bo novi šolski sistem reformiral, moramo računati z njimi.

Kakšni so problemi s temi mladimi tehnikami? Res, da so se mladi tehniki v letih po vojni diskreditirali s tem, da so bežali pred in iz operative ter so se rajš zapirali v pisarne, ne glede na delovna mesta.

Ali leži za to krivda le na mladih tehnikih? So jih šole in sistem sam usmerjale za delo v proizvodnji? Ali niso bile delovne organizacije tiste, ki so jim omogočile zapuščenje proizvodnih obratov in jih dodeljevale na neustrezna delovna mesta? Dejstvo je tudi, da so šole imele premalo posluha za neposredne potrebe gospodarstva in da so se trdovratno držale starih ter togih programov.

Zato je razumljivo, da je bila v razpravi o reformi tehniških šol najostrejša kritika na račun dejanskega povezovanja teorije s prakso in izvajanja neprogramirane proizvodne prakse. Glede teh pripomb smo na Jesenicah že daleč naprej pred vsemi ostalimi tehniškimi šolami in že vse to delamo. Seveda se lahko to uresničuje le ob tesnem sodelovanju in razumevanju tovarne. Zato si upam trditi, da novi absolventi ne bodo razočarani. Upoštevati pa moramo, da ni šole, ki bi že sama usposobila učence za določena delovna mesta v proizvodnji. To nalogo usposabljanja bi morali prevzeti ustrezni tovarniški instruktorji v obratih, ki bi hkrati skrbeli za praktično strokovno izpopolnjevanje. Navadno se nam za to delo zdi škoda angažirati človeka. Že več-

krat smo govorili, da bi bilo potrebno odrediti za ves novi tehnični kader določen in programiran pripravljalni staž. Ali smo na tem področju že kaj ukrenili? Odkod izvirajo odklonilna stališča do naših mladih tehnikov in do tehniške šole za mladino? Ali niso to večinoma otroci naših železarjev? Že pred dvema letoma smo se v železarni domenili, da je treba organizirati čimveč oblik strokovnega izobraževanja, kamor se bo lahko vključila večina tukajšnje mladine, da jo bomo na ta način zadržali na Jesenicah. Znano je, da se zelo malo vrača tistih, ki so se šolali v Ljubljani, ali kje drugje. Domači učenci so najbolj sigurni kader, ti ne bodo fluktuirali in povzročali novih družbenih in komunalnih problemov.

41. nadaljevanje

Tisti hip so se vrata odprla in vstopil je visok esesovski oficir. Izpod čepice so mu štrleli sivi lasje in njegov korak je bil starčevsko utrujen. Walter je komaj utegnil pogledati oberscharführerske zvezde pod njegovih vratom in malomarno vrženo lovsko puško čez rame. Prijel je kozarec in zlihl vase ostanek ruma. Sklonil se je daleč čez mizo in mignil profesorju, naj primakne svoje naglušno uho.

»Pojdiva malo ob jezeru,« mu je dejal. »Nisem kaj trdno prepričan, da boste lahko prihajali sem vselej, kadar se vam bodo oglasili spomini na prvo vojno in na doživljanje tukajšnjih gora. Veste, meni se zdi vse tole vsaj tako žlahtno kot vam. Pa bi stopila malo naokrog...?«

Profesor ni upal odkloniti vabila. Preplašeno je pogledal proti mizi, kjer je odložil svojo lovsko puško esesovski oficir. Študentu je naročil še eno skodelico čaja. Rekel mu je, naj ga počaka, dokler se ne vrne. Razmišljal je, kaj se skriva za dobro prikritim Walterjevim ukazom.

Eisberger je oblekel svoj plašč, se spet opasal, naravnal parabolo in vtaknil v žepe ročni bombi. a pult je položil pet mark in pomežiknil dekletu, ki je hotelo izbrskati iz predala drobiž.

Profesor je med vrati zapenjal svojo ponošeno vetrovko in Walter ga je moral malo počakati. Dekle je med tem v polomljeni nemščini vprašalo višjega esesovskega oficirja, če bo kosil pri njih. Walter se je prisilil, da ni mislil na to, kaj neki počne v tej samotni dolini ostareli višji esesovski oficir in ravno prav mu je prišlo, ko je lahko požugal dekliču in ji zagrozil.

»Malo hitro si se naučila nemško, punca!«

Potem sta hodila po samotni cesti za jezerom in molčala. Profesor se je zavijal v svojo vetrovko in bolščal v cesto. Walter pa je postajal razposajen. Odpel si je plašč in rokava je potegnil proti komolcem, kolikor se je dalo. Na Koku sta zavila k zapuščeni hiši in sedla na leseno klop.

Walter je zapičil svoje oči v profesorjeve in zamahnil z roko:

»Lepo, kljub vojni, kajne stari?«

Profesor je pokimal.

»Ali se vam ne zdi, da se malo premalo pozna za takšno... no, da, sicer ste pa mlad oficir. Ko sem po dolgih letih spet v teh krajih, se mi zdi, da niti nisem toliko star.«

»Aja,« je rekel Walter. »Boste morali pač upoštevati, da že dolgo nisem bil na nobenem sprejemu, da že ne vem več, kaj se pravi plesati v dostojnem salonu in da v tehle mikavnih krajih človek postane živina.«

»Živina?« se je začudil profesor.

»No, da. Lahko tudi kaj slabšega. Sicer pa nisva prišla sem, da bi razglabljala o teh stvareh. Vi ste spali na Pšincu, kajne?«

»Da. Dvakrat.« Profesor je pogledal gor, ko da bi rad videl čez rob Pšincea.

»V kateri koči?«

»Kako, v kateri? Saj so samo tri. Če vas to tako zanima, van bom narisal tamle v pesku. Saj veste, stanovi nimajo številke.«

Profesor je vzel kratek količek in označil kočo, v kateri je bil skupaj s svojim študentom.

Tudi Walter je vstal s klopi. Pozorno si je ogledal skico v pesku.

»Upoštevajte, da sem oficir Wermachta. Z Gestapom in SS nimam nič. Zato govorite in se vam ni treba bati, da bo iz vaše pripovedi nastal zapisnik. Koliko odrtin je bilo v praproti, ki sta se s tistim Spiridionom naselila v koči? Je bilo pobožje ob vašem prihodu močno presmučano? Ste si vzeli kaj iz tistih zalog pod praprotjo?«

Profesor se je stresel in se zastrmel v jezero.

»Stvari, po katerih vprašujete, nisem opazil,« je rekel in glas mu je nekajkrat zadrhtel.

»A, tako,« je dejal Walter. »Tako govore tukajšnji ljudje. Vi ste Nemec, ne, gospod? Me hočete pripraviti do tega, da vas odvedem gor?«

»Kam, gor? Zakaj vendar?« je zazijal profesor.

»Da se boste spomnili nekaj stvari, ki so vam zaradi profesorske pozabljivosti...?«

Preden je Walter utegnil izgovoriti, se je starec zasukal in ga prekinil:

»Če je tako, mi najprej povejte, kaj tiči za vašim zaslisevanjem. Rekli ste, da ste oficir Wermachta.«

Walter se je zasmejal:

Nogomet

NK Hrastnik : NK Jesenice 1 : 1

Neodločen rezultat, ki so ga dosegli naši nogometaši na vročih tleh v Hrastniku, je vzpodbuden uspeh. Za dokaz omenimo, da v letošnji sezoni NK Hrastnik doma še ni izgubil točke.

Za Jesenice pa predstavlja tekma v Hrastniku uspeh iz več razlogov. Ni samo dobljena točka tisto, kar je razveseljivo. Še bolj je razveseljivo, da so naši pokazali dobro igro, bili izredno disciplinirani in izredno borbeni. Vse te lastnosti smo v zadnjih tekmah pogrešali. Seveda s tem ni rečeno, da so te prej-

šnje slabe strani odpravljene in zato je treba igralce pred vsakim srečanjem na te važne stvari opozarjati.

Če bi za tekmo s Primorjem lahko trdili, da je za polovičen uspeh kriva obramba, bi lahko za tekmo v Hrastniku trdili, da je za uspeh zasluzna v večji meri obrambna vrsta.

Že začetek tekme je pokazal, da bodo imeli domačini precej dela z gosti z Jesenic. Tako je imel Hribar že v prvih minutah idealno priložnost za zadetek. Tudi v nadaljevanju bi lahko trdil, da so

imeli Jeseničani pobudo v svojih rokah. V tej rahli premoči gostov pa so domačini po lepi kombinaciji v 28. minuti povedli. Strelec je bil Osenjak. Ta zadetek ni niti najmanj zmedel Jeseničanov in so nadaljevali z dokaj premišljeno igro.

Po odmoru se slika ni spremenila. Jeseničani so svojo terensko premoč še povečali in imeli več lepih priložnosti za gol. Tako je v 63. minuti po levem krilu prodrl Kačar in ko so vsi pričakovali, da bo žogo vrnil na sredino, je nepričakovano streljal in žoga je bila v mreži. Izenačenje je prineslo Jeseničanom še novih moči in le naključju se lahko zahvalijo domačini, da niso pobrali žoge še večkrat iz lastne mreže.

Posebej je treba pohvaliti sodniško trojko, ki je svoje delo opravila zadovoljivo.

Adi Mulej

Športna rekreacija v obratu Javornik II

Sindikalni odbor DE Javornik II je izvedel druge množične športne rekreacijske tekme pri Šobčevem bajerju v nedeljo, 16. oktobra. Udeležilo se jih je 245 članov. Po večini so prišli udeleženci kar z vso družino, tako da je okolica Šobčevega bajerja še na jesen živela. Naš delovni človek prav dobro ve, da je tudi jesenska narava s svojimi slikovitimi barvami, pa čeprav zelo hladna, lepa in mikavna.

Tekmovali smo v naslednjih disciplinah:

— tek čez ovire (od 18 do 35 let): 1. Golubović, 2. Hridžič;

— tek čez ovire (od 35 do 50 let): 1. Knific, 2. Svetina;

— tek na 100 m (od 18 do 35 let): 1. Zupan, 2. Bokša;

— tek na 100 m (od 35 do 50 let): 1. Svetina, 2. Andrejevič;

— tek na 100 m (preko 50 let): 1. Bulovec, 2. Raztresen;

— tek v vrečah: 1. Zupan, 2. Knific, 3. Kozjek.

V malem nogometu sta se pomerili progna in adjustaža in se razšli z neodločnim rezultatom 2:2.

Veliko jih je igralo mali golf, ki nam je bil na razpolago. To lepo in kratkočasno igro, ki zahteva precej spretnosti, igrajo na prostem na posebej za to urejenem igrišču.

Lavrincec

OTK prvak Železarne v malem nogometu

Proti pričakovanju so bila polfinalna srečanja slabša kot nekatere že omenjene tekme. Tako je ekipa HVŽ popolnoma odpovedala v srečanju s OTK in izgubila srečanje s 4:1.

Podobno je bilo v srečanju med mehanično delavnico in valjarno 2400. Valjarna 2400 je bila brez vratarja precej oslabiljena in je izgubila tekmo prav tako s 4:1.

V finalu sta se srečali ekipi OTK in mehanične delavnice. Že v garderobi je bilo videti posamezne igralce, kako se ogrevajo, delajo počeppe, skoke in podobno. Torej vzdruže kakor pred važno prvenstveno tekmo.

Igra obeh moštev je bila previdna in v vsakem napadu sta bila največkrat le

po dva igralca. Strelav na gol je bilo malo in je igra v glavnem potekala na sredini igrišča. Bila je tipična obrambna igra, brez lepih potez, brez nevarnih napadov, kjer bi sodelovalo več igralcev. Priložnosti za doseg gola je bilo zelo malo. Rezultat igre je bil temu primeren in sicer brez golov, končnega zmagovalca so odločile devetmetrovke, kjer je bilo moštvo OTK uspešnejše.

O zmagovalni ekipi OTK bi lahko zapisal, da je dobra ekipa in da je pravo vrednost in dober nogomet prikazala v prejšnjih tekmah, medtem ko je v finalni tekmi le taktizirala in seveda tudi uspela.

Zmagovalcem iskrene čestitke!

Adi Mulej

Razprodaja v trgovni 'Steklo' podjetja Univerzal

Podjetje Univerzal namerava svoje trgovine specializirati. Tako bodo v trgovini »Steklo« v prihodnje prodajali le steklene in porcelanske izdelke za gospodinjstvo, kuhinjsko posodo in vse gospodinske aparate. Torej bo »Steklo« v prihodnje specializirana trgovina za gospodinjstvo. Zato sedaj že drugi teden razprodajajo vse ostale artikle, ki so jih do sedaj imeli na zalogi. Pri razprodaji nudijo precej popusta:

— za izdelke iz kristalnega

stekla, okrasne predmete iz porcelana in keramike 30 %;

— za radijske sprejemnike, tranzistorje, gramofone, stabilizatorje, TV antene in pribor, glasbila (harmonike, kitare, violine) in gramofonske plošče 20 %;

— za TV sprejemnike 5 %.

V glavnem z razprodajo že končujejo, ostalo pa je še nekaj artiklov, po katerih je manj povpraševanja in bodo morda zanje popust še povečali.

OBVESTILO

V soboto, 23. oktobra, ob 18. uri bo v mali dvorani pri Jelenu otvoritev razstave akademske slikarke Melite Vovkove s kulturno umetniškim programom.

Vljudno vabljeni!

Kaj bomo gledali v kinu

Kino »RADIO«

23. in 24. oktobra ameriški film na DOKIH NEW YORKA, ob 17. in 19. uri, v nedeljo tudi ob 15. uri.

25. oktobra ameriški barvni film TRAPER KELLY, ob 17. in 19. uri.

26. in 27. oktobra ameriški film DEKLE, ob 17. in 19. uri.

28. oktobra ameriški barvni film RAZKOŠJE V TRAVI, ob 17. in 19. uri.

29. oktobra ameriški CS film RAZBITO OGLEDALO, ob 17. in 19. uri.

30. oktobra amer.-franc. barvni CS film PREZIR, ob 17. in 19. uri.

Kino »PLAVŽ«

23. in 24. oktobra ameriški film DEKLE, ob 18. in 20. uri, v nedeljo tudi ob 16. uri.

25. in 26. oktobra ameriški film NA DOKIH NEW YORKA, ob 18. in 20. uri.

27. oktobra ameriški barvni film RAZKOŠJE V TRAVI, ob 18. in 20. uri.

28. in 29. oktobra francoski film STOTNIK COPATAR, ob 18. in 20. uri.

30. oktobra sovjetski barvni film BREZPRAVNA UMETNICA ob 18. in 20. uri.

Kino ŽIROVNICA

23. oktobra angleški film SPORTNO ŽIVLJENJE.

24. oktobra sovjetski barvni film SLEPI MUZIKANT.

27. oktobra ameriški film NA DOKIH NEW YORKA.

30. oktobra ameriški film DEKLE.

Kino DOVJE

23. oktobra sovjetski barvni film SLEPI MUZIKANT.

24. oktobra angleški film SPORTNO ŽIVLJENJE.

28. oktobra ameriški film NA DOKIH NEW YORKA.

30. oktobra francoski film STOTNIK COPATAR.

Kino KOROSKA BELA

23. oktobra francoski film STOTNIK COPATAR.

24. oktobra ameriški film DVA TEDNA V DRUGEM MESTU.

25. oktobra ameriški film DEKLE.

30. oktobra ameriški CS film RAZBITO OGLEDALO.

Kino KRANJSKA GORA

23. oktobra ameriški film DVA TEDNA V DRUGEM MESTU.

24. oktobra francoski film STOTNIK COPATAR.

28. oktobra ameriški film DEKLE.

29. in 30. oktobra ameriški film NA DOKIH NEW YORKA.

DEŽURNI ZDRAVNIK

Za čas od 22. oktobra od 12. ure do 29. oktobra do 12. ure.

ZAHODNI DEL JESENICE: dr. Mihael Sajevec, Jesenice, Tavčarjeva 5, telefon 04, Rešilna postaja Jesenice.

VZHODNI DEL JESENICE: dr. Stanka Rosenstein, Jesenice, Cesta bratov Stražišar 34, telefon 82-244, int. 733.

Radio Jesenice

na srednjem valu 200 m
Program od 23. do 28. 10. 1965

Sobota, 23. 10. ob 15. uri

- lokalna poročila,
- obvestila in reklame,
- kulturno-prosvetne zanimivosti in problemi,
- čestitke in želje poslušalcev,
- mladinska oddaja.

Nedelja, 24. 10. ob 11. uri

- Mi pa nismo se uklonili — sestave in koledar važnejših dogodkov v preteklosti,
- obvestila in reklame,
- športnih 10 minut,
- ter čestitke in želje poslušalcev,

Torek, 26. 10. ob 15. uri

- lokalna poročila,
- naši amaterji nastopajo,
- delavska univerza,
- obvestila in reklame,
- čestitke in želje poslušalcev.

Četrtek, 28. 10. ob 15. uri

- lokalna poročila,
- obvestila in reklame,
- pravnik vam svetuje,
- glasbena oddaja,
- jeseniške aktualnosti.

Naši košarkarji

HOKEJ NA LEDU Slab led in mehka igra

V nedeljo dopoldan je bila v hali »inž. Stanka Bloudka« v Ljubljani otvoritvena hokejska tekma med jugoslovansko državno reprezentanco in ekipo KAC iz Celovca. Zmagali so domačini s 5:3 (2:1, 3:1, 0:1). S tem srečanjem se je uradno pričela hokejska sezona v Jugoslaviji, ki bo letošnjo zimo prireditelj svetovnega prvenstva. Jugoslovani se za ta spektakel na ledu marljivo pripravljajo. Odigrali so že več tekem v tujini — kot reprezentanca in kot hokejski klub Jesenice. Nedeljsko oviro so reprezentanti uspešno prestali prav po zaslugi Jeseničanov, ki tudi v največjem številu sestavljajo reprezentanco. Kljub temu, da je na pripravah precej igralcev iz drugih klubov, se bodo verjetno selektorji odločili za najboljše in igralci iz drugih klubov bodo morali oditi nazaj. Nedeljsko srečanje je pokazalo, da so igralci kondicijsko zelo dobro pripravljeni, toda vse premehki so v igri. Trener bo pač moral odpraviti to pomanjkljivost, ker le tako lahko s tehničnim znanjem, ki ga imajo, premagajo vse ovire. Težko je zapisati, kdo je bil v nedeljo najboljši. Svojo nalogo je v vratih odlično opravil Gale, ki je pri vojaških shujšal več kot 10 kg in je mnogo bolj gibčen. V obrambi zaslužita pohvalo

Kristan in Ivo Jan, v napadu Tišler in Felc ter vsekar mlada trojka Roman Smolej, Beravs in Hiti, ki je zelo dobro in uspešno zastavljal dobrega in rutinirane igralca KAC Tambellinija. V nedeljskem srečanju je bil poškodovan Bogo Jan, ki ga je nasprotni igralec udaril s palico po glavi. Zdravniki so mu takoj nudili pomoč in mu rano zašili s štirimi šivi. V borbi za puck ob »bändi« se je poškodoval tudi branilec Žvan, ki je dobil precej težko poškodbo na nogi in so ga po končanem srečanju odpeljali v bolnišnico.

Ledena ploskev v športni hali v Tivoliju je bila zelo slabo pripravljena, led pa mehak, tako da je igralce precej oviral pri drsanju. »Banda«, ki obkroža igrišče, je bila izredno slabo pritrjena. Pri nekem močnejšem nepravilnem startu se je odprla in oba igralca sta se znašla izven ledene ploskve. Semaforji, o katerih so toliko govorili, v nedeljo niso delovali. Upajmo, da bodo te pomanjkljivosti v prihodnje odpravili.

Dvorana, ki bi lahko sprejela okoli 8.000 gledalcev, je bila skoraj dobesedno prazna. Na oko smo ocenili okoli 2.000 gledalcev. Kačor smo

pozneje zvedeli, je bilo prodanih le 1200 vstopnic, ki so bile po 500 dinarjev. Na uho povedano — tekmo si je ogledalo okoli 300 Avstrijcev in okoli 500 Jeseničanov. Organizatorji tako majhnega obiska niso pričakovali in so bili precej presenečeni. Več o samem poteku srečanja pa sta gotovo brali v dnevnem časopisu.

Dopisujte v »Železarja«

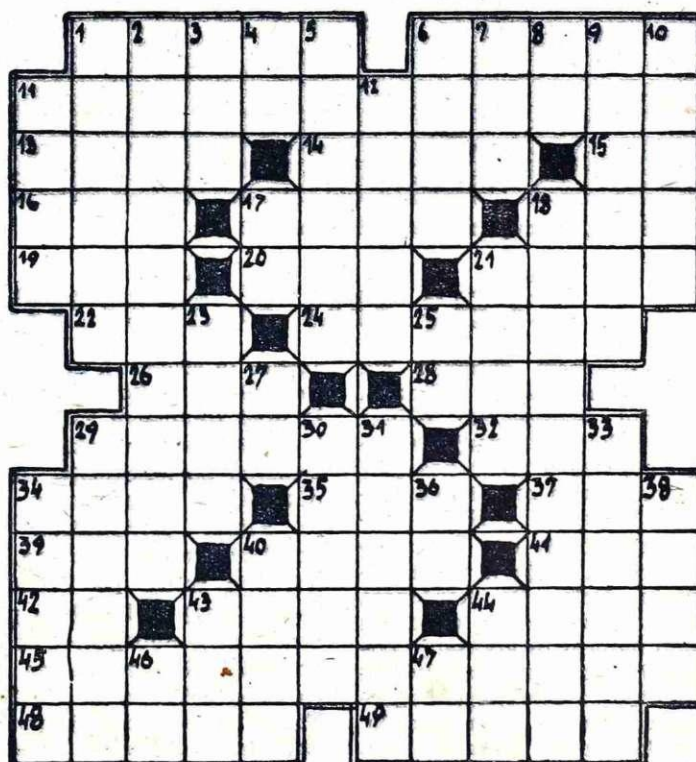
ŽELEZAR

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE — Ureja redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik Remigij Noč — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo Železarja, Železarja Jesenice. Tel. int. 758 in 394 — Tisk CP »Gorenjski tisk«

Križanka

Vod.: 1. izcedek dreves, 6. slovnični pojem, 11. pridelovanje, dobivanje, 13. greda, ogon, 14. Ober, 15. različna soglasnika, 16. eden in drugi, 17. hrvaški skladatelj (Krstó), 18. čas brez vojne, 19. trčenje, 20. otok v Irskem morju, 21. domača pernatá žival, 22. pritok Donave v Romuniji, 24. nakana, naklep, 26. ilovica, 28. lučaj, 29. obvladanje določene snovi, 32. znamka čistilnega sredstva, 34. prevozno sredstvo, 35. žensko ime, 37. del obraza, 39. poklon, darilo, 40. okras moškega obraza, 41. žensko ime (italijanska pesnica Negri), 42. arabski zreb, 43. slavno madridsko nogometno moštvo, 44. grm s trdim lesom, 45. prebivalka vzhodnega dela Jesenic, 48. operni spev, 49. vrsta specialne metalurške opeke.

Nave.: 1. žlahtna kovina, 2. jeseniški pesnik in pisatelj, 3. vzvišena lirski pesem, 4. italijanski spolnik, 5. mesto v Arabiji z velikimi rafinerijami nafte, 6. sestrin mož, 7. oziralni zaimsek, 8. začetnici obeh imen Tolstoja, 9. del voza, 10. prsi, grudi, 11. ograja, 12. ime slovenske slikarke Kobilice, 17. znamka italijanskih tovornjakov, 18. važna delovna enota v naši železarni, 21. slavni angleški filmski režiser, 23. pritisk, 25. enaka soglasnika, 27. osebni zaimsek, 29. obdelovalec žlahtnih kovin, 30. starejši slovenski književnik (Luka), 31. znameniti grški učenjak — začetnik geometrije, 33. zbirka zakonov, 34. kapitulacija, predaja, 36. začetnici sodobnega slovenskega pisatelja, 38. pritok Une, 40. nabirek, zbir, 43. skupina čebel, 44. časovna enota, 46. osebni zaimsek, 47. začetnici priimka in imena slovenskega slikarja.

REŠITEV KRIŽANKE IZ PREJSNJE ŠTEVILKE

Vod.: 1. kopeli, 7. Ervnik, 13. EVALIT, 14. Rialto, 15. pirit, 16. Mann, 17. Am, 18. Lena, 19. Gana, 20. ali, 21. Eđa, 22. Senj, 23. poet, 24. Rostand, 26. sence, 27. oktober, 29. Kioto, 32. Lumumba, 36. avto, 37. Mile, 38. aar, 39. rak, 40. vena, 41. krma, 42. in, 43. peta, 44. kulak, 45. ekloga, 47. poroka, 48. sandal, 49. ksenon.

Finiš ni uspel

V okviru slovenske odbojarske lige je bila v nedeljo v Mariboru na sporedu tekma med Mariborom in Jesenicami. Zmagali so domačini s 3:1 (10:15, 15:12, 15:10, 15:15). To srečanje je bilo odločilnega pomena za naslov slovenskega prvaka. Po dramatični igri je to uspelo domačinom, ki so igrali na domačem terenu pred domačo publiko, kar jim je tudi pripomoglo k zmagi. Naši so odšli na to srečanje zelo dobro pripravljeni, čeprav je v moštvu manjkala Šmitek, ki ima zlomljeno nogo. Samozavest pri odhodu je vzbujala neko sigurnost, ki pa je bila kratkotrajna, saj jim je uspelo zmagati samo v prvem setu, ki so ga po zelo lepi igri odločili v svojo korist. V drugem nizu so se upirali zelo uspešno in celo vodili, nato pa so Mariborčani uredili vrste in tudi zmagali.

Oba nasprotnika sta pokazala vrhunsko odbojko, igro, kakršno le redko vidimo. Odbojkarji Jesenic so še enkrat izgubili lepo priložnost, da bi se povzpeli na najvišjo stopnico.

V zadnjem kolu, ki je na sporedu v nedeljo, se bodo Jesenici na igrišču pod Mežakljo pomerili s Kamnikom, ki so trenutno na petem mestu. Ljubitelj odbojke se tako v nedeljo obeta priložnost, da doma bodrijo svoje fante in jim pomagajo obdržati drugo mesto.

Polde Karlin

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega dragega moža in očeta

VALENTINA BEZNIKA

se prisrčno zahvaljujemo prijateljem, znancem in njegovim sodelavcem, ki so počastili njegov spomin s cvetjem, venci in udeležbo na pogrebu. Zahvaljujemo se dr. Trampušu in dr. Rjazancevu in vsem drugim, ki so se trudili, da bi ga ohranili pri življenju.

Zahvaljujemo se Pavlu Pogačniku, delovodju Debeljaku, zastopniku ZKS tov. Novaku ter ZB terena Plavž, tov. Staretu za poslovilne besede, godbi in pevcem ter kolektivu železarne za vso pomoč.

Iskreno se zahvaljujemo sindikalnemu odboru toplotne energije za venec ter sodelavcem za denarno pomoč, kakor tudi organizaciji RK na Plavžu. Tov. Polakovi in učencem I. c razreda osnovne šole »Toneta Cufarja ter osnovni šoli »Prežihov Voranc« iskrena hvala za venca ter spremstvo.

Zahvaljujemo se sostanovalcem Divjakovim, Malovašičevim, Klinarjevi ter Mohoričevim za nesebično pomoč.

Zalujoča žena Milka, sinova Tinček in Franci, sestra Ivanka z družino ter ostalo sorodstvo.

Šport • Šport • Šport • Šport • Šport • BRZOJAVKE

• Jugoslovanska hokejska državna reprezentanca je v Ljubljani odigrala prvo prvenstveno tekmo za alpski pokal. Premagala je švicarsko moštvo VISP s 13:2 (4:0, 6:2, 3:0). Strelci golov: Felc 4, Tišler 3, B. Jan 1, Kristan 1, Reno 1 in Hiti 3.

• Jeseniški hokejisti bodo odpotovali na Poljsko na prvo prvenstveno tekmo za evropski pokal v četrtek, 28. oktobra. Na potovanju jih bosta spremljala Župančič in Čufar.

• V Kranjski gori so športniki in športni delavci pričeli graditi športni center. Na igrišču »Mojsce« so zabetonirali ploščo za stavbo. Kletne prostore bodo najprej uporabljali za delavnico, kjer bodo izdelovali razno blago za trg in s tem zaslužili denar za nadaljnjo gradnjo. Dosedanje delo so opravili prostovoljno.

• TVD Partizan Jesenice postavlja še nadaljnjih šest hišic v Baški na otoku Krku. Zmogljivost tabora se ne bo povečala, ker tega ne zmore kuhinja in bo še vedno v eni izmeni 120 športnikov.

• V domu TVD Partizan se je letos povečal obisk pionirjev in pionirk, kar za 50% in jih je sedaj kar 50 do 60 naenkrat v telovadnici. Partizan ima 22 vodnikov, ki skrbijo za mlade bodoče telovadce.

• Judoisti Jesenic se že marljivo pripravljajo na sezono. Sedaj so dobili tudi lastno sobo, kjer nemoteno vadijo trikrat tedensko. V načrtu imajo nekaj prijateljskih srečanj in obvezna tekmovanja v slovenski ligi.

• Iz Maribora se je vrnil nazaj v matični klub večkratni državni reprezentant Miro Klinar. V letošnji zimi bo že zastopal barve jeseniškega smučarskega kluba.

• V ponedeljek zvečer je bil v pisarni Občinske zveze za telesno kulturo posvet vseh predsednikov klubov občine Jesenice. Razpravljali so o združitvi vseh klubov. Načelno so predlog sprejeli.

• Pretekli teden je bilo na igrišču pod Mežakljo medobratno tekmovanje v vlečenju vrvi. Nastopilo je pet ekip od 12 prijavljenih. Prvo mesto je zasedla ekipa HVŽ, druga je bila martinarna, tretja pa ekipa energetskega gospodarstva.

ŽELEZARSKI GLOBUS

BRAZILIJA — V bližini Sao Paula gradi družba Acos Anhanguera S. A. novo železarno z začetno letno zmogljivostjo 50.000 ton surovega jekla, ki jo bodo pozneje lahko podvojili. Potrebno jeklo bo proizvajala električna peč, medtem ko bodo končne izdelke izvaljali v profilni valjarni v različno paličasto jeklo.

INDIJA — Indijska železarna Mysore Iron and Steel Ltd. je pričela pred kratkim obratovati in bo proizvajala samo kvalitetna ter legirana jekla. Njena letna zmogljivost je 200.000 ton surovega jekla.

JAPONSKA — Največji tanker na svetu za prevažanje utekočinjenega zemeljskega plina je pričel prevajati pred kratkim to gorivo med Kuveitom in japonskimi železarnami. Njegova nosilnost je 35.000 ton.

LUKSEMBURG — V železarni Burbach v Dudelange je pričel obratovati nov plavž. Zakladanje tega plavža je popolnoma avtomatizirano. Vrstni red zakladanja posameznih komponent vsipa poteka avtomatično po naprej določenem programu. Vendar so kljub temu možne med samim programom, če je potrebno, dodatne vožnje ali spremembe vsipa, takoj po spremembi pa teče avtomatično zakladanje naprej od tam, kjer je bilo prekinjeno.

SPANIJA — Zahodnonemško podjetje GHH Sterkrade je dobavilo španski železarni Altos Hornos v mestu Bilbao še tretji LD konvertor z zmogljivostjo 70 ton. Z izgradnjo kisikove jeklarne je povečala ta železarna svojo proizvodno zmogljivost za surovo jeklo od prejšnjih 350.000 ton na milijon ton letno.

Uspela predstava na Flamskem

Minuli torek ponoči so se z gostovanja v Belgiji vrnili člani amaterskega gledališča »Tone Cufar« Jesenice. Nastopili so s komedijo M. Držića »Tripče de Utočce« v Gentu in bili pet dni gostje

flamske zveze amaterskih gledališč. Uspela predstava v kraljevi operi v Gentu, ki ji je publika in tudi časopisna kritika dala izredna priznanja, pa tudi nadvse prijateljsko gostoljubje in številne

počastitve, so presegle okvir zgolj zamenjave nastopov dveh amaterskih gledaliških skupin, saj se je bivanje naših gledališčnikov v Belgiji razraslo v prisrčno manifestacijo resničnega prijateljstva med Jugoslavijo in Belgijo oziroma še točneje med Slovenijo in Flamsko. Celo sami gostitelji so bili presenečeni nad izrazi simpatij in prijateljstva, ki so ga bili gledališčniki vsepovsod deležni.

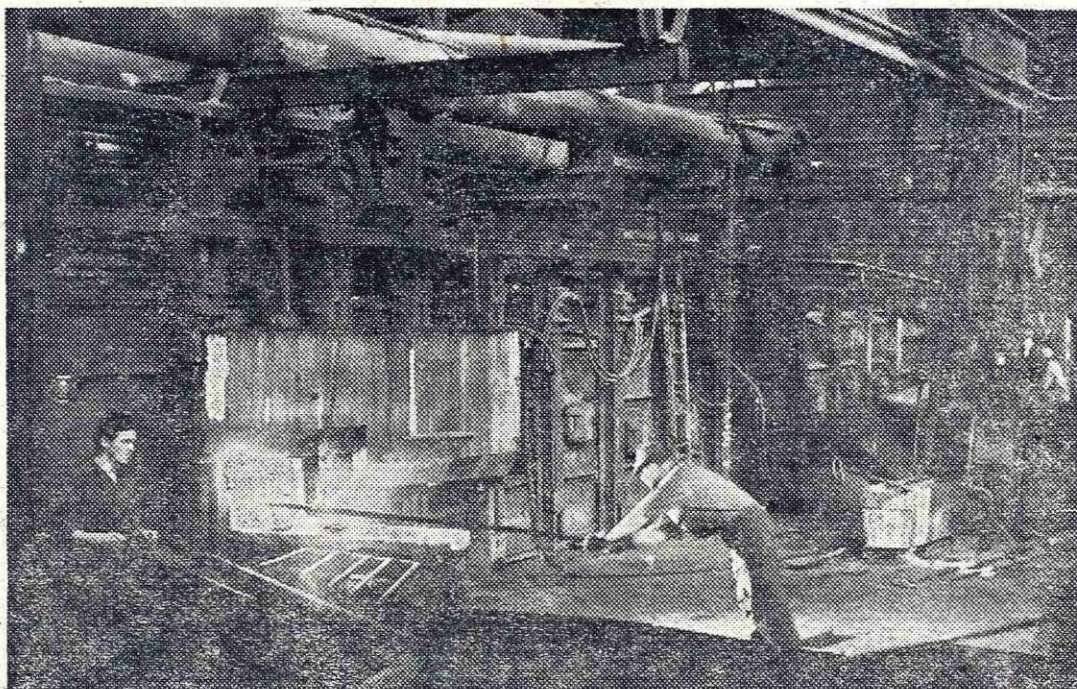
Amatersko gledališče »Tone Cufar« je z gostovanjem na Flamskem ponovno potrdilo sloves naše socialistične gledališke kulture, obenem pa vzdalo trden kamen resničnega prijateljstva v most sodelovanja in sožitja med narodi. Kaj več o tem gostovanju naših gledališčnikov bo »Železar« še poročal.

-nj-

Kdaj podkomite za svetovno prvenstvo

Se nekaj mesecev nas loči od ene največjih prireditev pri nas, svetovnega prvenstva v hokeju na ledu. Za izvedbo tega tekmovanja mora v krajih prireditelja biti osnovan forum, ki bo vodil celotno organizacijo. Na Jesenicah o tem komiteju do sedaj še ni dosti slišati. Ko bo steklo svetovno prvenstvo na Jesenicah, ne bo mogoče improvizirati. Vsak najmanjši spodrsrlaj bo viden in nam ne bo v čast. Zato naj nam ne bo vseeno, kakšni ljudje zasedajo ta mesta. V komite, kakor komisije, spadajo ljudje s prakso, preudarni, iznajdljivi in spretni. Imeti pa morajo še vrsto drugih vrlin, saj jih čaka težka naloga izpeljati vse v najlepšem redu. Ne bo smelo biti zastojev, vse bo moralo teči po naprej začrtanem programu.

P. K.

Tudi v žični valjarni uporabljajo mazut

Kaj bo z Klinarjem?

V dnevnem časopisu ste lahko brali, da je večkratni državni reprezentant Klinar odpovedal sodelovanje v jugoslovanski državni hokejski reprezentanci zaradi neurejenega razmerja v službi (dopustov). To je bila Klinarjeva izjava, ki jo je dal novinarju Dela. Po končanem srečanju v nedeljo dopoldan smo najprej to vprašanje postavili trenerju Bubniku in pozneje še selektorju Pogačniku. Oba sta nam zatrdila, da je glavni vzrok kajenje.

Trener in selektorji ne pustijo igralcem po končani tekmi in pred treningom kaditi. To je tudi glavni vzrok, ki je pripeljal do nesoglasja. Bubnik nam je zaupal še to, da je Klinar discipliniran in ubogljiv igralec. Imel pa je nekoliko smole po Zahodni Nemčiji, saj ga hokejska palica ni tako »ubogala« kot bi on hotel. Vse to pa ga je spravilo nekoliko v nevoljo. Trener Bubnik nam je povedal, da je treba te zadeve

urediti in da mora Klinar spet nastopati v reprezentanci. Nekoliko bolj trd pa je bil selektor Pogačnik, ki ni hotel ničesar slišati o povratku. Trdovratno zahteva disciplino in odpoved kajenju. Da so trener in selektorji prepovedali kajenje, je popolnoma prav, saj dobro vemo, da nikotin škoduje organizmu, posebno pa še hokejistom. Toda če nekdo kadi že več kot 10 let, je to le prevelika zahteva in prehud udarec.